

BOZKURT

Türkçü Gençlik
Dergisi
Mayıs 2004
5. Sayı

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

*3 MAYIS 1040 ve 3 MAYIS 1944

*ULUSAL TEKNOLOJİ ÜRETİMİNİN ÖNEMİ

*3 MAYIS RUHU

*KURMAK- KORUMAK -YIKMAK

*DENSİZ SALDIRILAR

*TÜRKMENLERİN ÇÖZÜLEMİYEN SORUNLARI

*HESAP SORULACAKTIR

*3 MAYIS VAROLUŞTUR

*İRKÇILIK-TURANCILIK MESELESİ

*YETEEER!

*3 MAYIS 1944'ÜN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

*SOYQIRIMI YALANININ TARİXİ ve

SİYASİ KÖKLERİ

*BABA BEN NASIL MARJİNAL OLDUM ?

*KİTAP TANITIMI - 5. TİM

*BİLGİSAYAR DÜNYASI

*NENE HATUN

UNUTMADIK

UNUTMAYACAĞIZ !

YIKILSIN DÜZEN, YAŞASIN DEVLETİ

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi
Mayıs 2004

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU
ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAH
oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ
İlhan KURTKAN
Ahmet MİRİL
Adil ERYILMAZ
MURAT TÜRKMENATA

Mali İşler Sorumlusu

H. Ağahan AKIN

Tanıtım Sorumlusu

Adil ERYILMAZ

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır.

Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Irkçılık-Turancılık davası ve Nene Hatun ve Kazak Avcısı

3 23 MAYIS 1040 ve 3 MAYIS 1944
H.Nihal ATSIZ

5 ULUSAL TEKNOLOJİ
ÜRETİMİNİN ÖNEMİ
İsa Akif YÜMNÜ

6 3 MAYIS RUHU
Ozan RUHSATİOĞLU

8 KURMAK- KORUMAK -
YIKMAK
Oğuz KARAHAH

10 DENSİZ SALDIRILAR
Ahmet MİRİL

11 İLAN SAYFASI

12 TÜRKMENLERİN
ÇÖZÜLEMİYEN SORUNLARI
Murat TÜRKMENATA

13 HESAP
SORULACAKTIR
Adil ERYILMAZ

17 3 MAYIS VAROLUŞTUR
Kutalmış OCAKLI
İlteriş Türkçüler Derneği

19 İRKÇILIK-
TURANCILIK MESELESİ
Nejdet SANÇAR

26 YETEEER!

27 3 MAYIS 1944'ÜN
DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ
Önder TURANCIOL

30 SOYQIRIMI
YALANININ TARİXİ ve
SİYASİ KÖKLERİ
Sevinç MAMMADOVA

35 BABA BEN NASIL
MARJİNAL OLDUM ?
S. Ceylan MAMAT

36 KİTAP TANITIMI

37 BİLGİSAYAR DÜNYASI
Gürhan ÖZEN

38 TÜRK YİĞİTLERİ
www.turkyigitleri.com

23 MAYIS 1040 VE 3 MAYIS 1944

■ H.NİHAL ATSIZ

Türk tarihinde şanlı, elemli, uğursuz birçok mayıs günleri vardır. Bu yazıda artık kesin olarak hükme bağlanmış bir mayısla (23 Mayıs 1040), üzerinde henüz son söz söylenmemiş başka bir mayıstan (3 Mayıs 1944) bahsedeceğim.

23 Mayıs 1040 Cuma günü, mayısların en mühimi ve en şanslısıdır. Çünkü o gün Selçuklu ve Gazneli orduları arasında yapılan ünlü Dendânekan savaşından sonra devletimiz, yani Türkiye (ve daha doğru adı ile Batı Türkeli) kurulmuş, dokuz yüzyılı aşan hayatında bu devlet bazen parçalanıp bölünerek iç savaşlarla uğraşmış, bir iki defa tarih sahnesinden silinecek diye bakılırken ırkının ve geçmişinin büyük gücü ile yine toparlanıp yaşamay başarmıştır.

Devletimizi kuran Türkler büyük çoğunluğu ile Oğuzlar'dır. O zamanki asıl Türk Devleti olan Karahanlılar'dan bir prens de, hanedanı ile arası açık olduğu için kendi buyruğundaki Türkler'le Oğuzlar'a katılıp bütün savaşlara girmiş, Türkiye'nin kuruluşunda rol oynamıştır.

Bir süre Karahanlılar'ın ve Karahanlılar'a bağlı olmayarak yaşayan batıdaki Hazar Kağanlığı'nın arasında bocalayan Oğuzlar, anayurt dışındaki Türk Devleti'nin, yani Gazneliler'in elindeki Horasan'da çok sıkıntılı ve tehlikeli yıllar geçirdikten sonra nihayet 23 Mayıs 1040'ta Gazneliler'in Türk, Hindli, Efganlı, Acem, Arap ve Kürtler'den kurulu 100.000 kişilik ordusunu 16.000 kişiyle bozup dağıtarak aynı günde devletlerini kurdular.

Dikkate değer ki bu savaşta Gazneliler ordusunun Türkler'den bir bölümü Oğuzlar'a katılmış, öncü kuvveti olan Arap ve Kürtler ilk hamlede; Hindli, Efganlı ve Acemler daha sonra kaçmış. Gazneli Sultan Mesud'la birlikte sonuna kadar dayananlar yine Türkler olmuştur.

Bu savaşın başkomutanı ve en büyük kahramanı, Türk tarihinin Deli Dumrul'larından biri olan "Çağrı Beğ", Gazneliler ordusunun en büyük kahramanı da sarhoşluğuna ve tedbirsizliğine rağmen Gazneli Sultan Mesud'dur.

Devletimizin temeline en büyük harcı atan Çağrı Beğ'i unutursak bu, bizim için ayıptan da büyük bir zillet olur. Çağrı Beğ'in unutulmadığına en büyük delil bugün birçok aydınların oğullarına "Çağrı" adını vermesidir. Fakat bu kahramanın yalnız aydınların gönlünde yaşaması yetmez. Tarih kitaplarında gerekli yer verilmedikçe, ulu ve gösterişli bir Çağrı Beğ anıtı dikilmedikçe görevimizi yapmış sayılamayız.

Bu yıl yine cumaya rastlayan 23 Mayıs 1975, devletimizin kuruluşunun 935. yılıdır. Müttefik sandıklarımız tarafından terk edildiğimiz, içteki bozgun unsurlarının ihanetine uğradığımız şu günlerde 935. yılı anmak manevî güç kaynaklarımızdan biridir.

Tanrı'nın esirgenliği, başta Çağrı Beğ olmak üzere Dendânekan savaşının Selçuklu ve Gazneli bütün Türkleri'nin üzerine olsun!..

Üzerinde henüz son söz söylenmemiş olan mayıs günü ise 3 Mayıs 1944'tür. Bilindiği gibi ozamanki tek parti idaresinin komünistleri koruyan millî eğitim bakanına ve onun şımarttığı komünistlere karşı yapılan bir yürüyüş sansürle sessizliğe boğulmuş memlekette bomba gibi patlamış, o zamanki devlet başkanıyla çevresindeki devşirmelerin ödünü patlatarak büyük tutuklamalara, hapslere; işkencelere yol açmış; satılık ve köle basın da tek ağızla bu gardist hareketin (o zaman Almanya ayakta olduğu için faşist diyemiyorlardı) aleyhine açtıkları haysiyetsiz iftira kampanyasını aylarca sürdürmüştü.

3 Mayıs artık Türkçülerin günüdür. İlkönce 3 Mayıs 1945'te Tophane'deki Askerî Cezaevi'nde, bir masa başında çay içerek kutlanmış, ondan sonra kırlarda ve salonlarda yapılan törenler halini almıştır.

Bu yılın 3 Mayısı, bu tören gününün 31. yıl dönümüdür. Demek ki henüz tarihe mal olmamıştır. Bir olayın tarihe mal olması için üzerinden en az 50 yıl geçmesi gerektiğine göre 3 Mayıs, 21. Yüzyıl başlarında tarih olacaktır.

Fakat 3 Mayıs için bugün de söylenecek bazı sözler vardır: 3 Mayıs bir uyarmadır: Yürüyüşü yapan birkaç bin Türkçü gencin uyarması... 3 Mayıs aynı zamanda bir uyanıştır. O gençlerin haykırışıyla milletin uyanması...

3 Mayıs, solun sempatzanı bir devlet başkanıyla çevresindeki solcudan, komünistten, gafilden, çıkarıcıya ve dalkavuğa kadar varan devşirmeler güruhunca afyonlanmış milletin gerçekleri görerek uyanması ve öfkelenmesidir.

Memleketin sinsice hazırlanmış planlarla, sosyal adalet ve kurtuluş adı altında komünist yapılmak istenmesi bu yürüyüşle önlenmiş, ödekler bozguncu plânlarından ister istemez vazgeçmeye mecbur kalmışlardır.

Yoksa Türkiye'nin de Romanya, Çekoslovakya, Macaristan gibi bir oldubitti ile komünist olması kısa bir zaman meselesiydi.

Yurdun nasıl hain bir şebeke ile sarılmış olduğu bugün, kısmen de yapılmış yayınlarla açığa vurulmuştur.

Bu sebeple, 3 Mayıs mühim bir dava günüdür ve yıllar geçtikçe ehemmiyeti daha iyi anlaşılmaktadır.

3 Mayısı yapan o günkü gençler bugün artık yaşlı birer insandır. Çoluk çocuğa karışmış, bahtiyar veya bedbaht olmuş, bütün yurda dağılmış yurttaşlardır. Onlardan şimdiye kadar hiçbir övünme sesinin çıkmayışı da hareketin ne kadar yüksek ve samimî olduğunu göstermektedir.

Boş kaplar çok öter. 3 Mayısçılar boş değil, yurt ve ırk sevgisiyle dolu idiler. Onun için susmaktadırlar. Fakat susmak, Abdülhak Hâmid'in dediği gibi, bazen en güzel şiirden daha mânâlıdır.

*22-23 Nisan 1975 tarihinde yazılmış
ÖTÜKEN MAYIS 1975 'te yayımlanmıştır.*

Yakarış - I

Anlamayız hayatı felsefeyle, ilimle;
Hayat çelik ellerle atılan zar olmalı.
Rahat yatakta ölmek acep olmaz mı çile?
Kanlı sınır boyları bize mezar olmalı.

Aşık nasıl bulursa iç açan bir serin su
Sevdiği bir güzelin som yalaz dudağında,
Sönecektir bizim de gönlümüzün tamusu
Tanrıların gezdiği yüce Tanrı Dağında.

Tanrı Dağı! Tanrılar, tanrılaşanlar dağı!
Orda on üç asırdır bizi bir gözleyen var.
Savaş türkülerıyla aylı kızıl bayrağı,
Kefensiz ölümlerin ruhunu özleyen var.

Ulu Tanrı! Kür Şad'ın yenilmeyen ruhunu
Yüce Tanrı Dağında biraz daha barındır!
Geleceğiz yakında! Yarın bütün oralar
Demir bileklerdeki çelik kılıçlarındır.

Tasa mıdır yakarsa bir kurşun kalbimizi?
Ne çıkar süngülerle delinirse bağrımız?
Bu kurşunlar, süngüler öldüremezler bizi,
Belki diner onlarla ezeli kalp ağrımız.

Gözümüzde bir hasret parlayarak düşünce,
Toprak ana elbette bize açar kolunu.
Onun kadar düşünmez bizi hiçbir düşünce,
Kendi koynunda saklar can veren her oğlunu.

Yurt ve şeref uğrunda sen seril de toprağa
Varsın hiçbir dudakta anılmasın er adın!
Kan sızarak göğsünden huzuruna varınca
İztırabı denecek belki o gün Kür Şad'ın.

Gam mı ceylan gözlüler bizlere yar olmasa?
Yeter ki kılıçlarla süngüler yar olmalı,
Rahat yatakta ölmek sanki değil mi tasa?
Savaş ve er meydanı bize mezar olmalı.

ULUSAL TEKNOLOJİ ÜRETİMİNİN ÖNEMİ

■ İSA AKİF YÜMNÜ

Dünyada kendi teknolojilerini üretebilen ülkeler, pek çok alanda etkin bir şekilde söz sahibi olabilmektedirler. Hatta bu ülkeler küçük coğrafyalar üzerinde kurulmuş olsalar dahi, siyasi ve ticari açıdan adları büyük coğrafyalarda kurulan ülkelerin önünde anılabilmektedir. Bu çıkarıma delil olabilecek özellik gösteren en belirgin iki ülke, Hollanda'dır ve İsrail'dir. Belki çoğumuz bilmeyiz fakat Hollanda silah sistemleri üretiminde dünyada en önde gelen ülkelerden biri, Camp David sürecinin Araplardan muzdarip olduğu için silahsızlandırılmayan İsrail'in ne durumunda olduğu hepimizin malumu. Teknolojinin ulusal kurumlar tarafından üretilmesi ve üretilen bu teknolojinin işlevsel olarak kullanılabilir hale getirilmesi, ulusal güvenliğimiz açısından önemli ve değerlidir. Alanı her ne olursa olsun ithal teknoloji kullanımı da kötü niyetli misafirlerin müsait oldukları yani bizim müsait olmadığımız bir zamanda içeri girebilmeleri için arka kapıyı açık bırakmaktır.

Özellikle askeri alanda kullanılan teknolojinin büyük oranda ulusal olması gerekmektedir. Ulusal güvenlik açısından yerli teknolojinin birinci öncelikli sac ayağı askeri alana denk gelmektedir. Muhakkak ki, caydırıcı bir orduya sahip olan devletler, dünya üzerinde etkin bir siyaset izleyebilirler. Bir ordunun caydırıcı olması ise ordudaki asker sayısı ya da ordudaki disiplinle ilgili değildir. Gerçek anlamda caydırıcılık, ordunun çağdaş savaş şekillerine hazırlıklı olup olmadığı ile ortaya çıkmaktadır. **Türk milliyetçileri olarak bizler, şerefli ordumuzun kurmay başkanlığını, büyük maliyetli mayın projelerine onay verirken, 1955 model M-60 ve M-48 tanklarının 170 tanesinin 2006 da İsrail'de Sabra tankına yakın bir şekilde modernize edilmesiyle mutlu olurken, ya da biz şu dağın başına 10 dakika- da 3 tümen indiririz şeklindeki savaş literatüründen neredeyse çıkmış hava indirme kabiliyeti ile böbürlenirken, ya da 40 km menzilli Fırtına obüsünün tanıtımında görmek istemiyoruz. Bizler ulusal teknolojisini üreten ve ürettiği bu teknolojiyi askeri alanda kullanabilen nihayetinde elektronik saldırı ve savunma sistemleri üretebilen bir silahlı kuvvetler görmek istiyoruz.**

Bu anlamda doğabilecek bir zayıflık ne yazık ki bizlere pek çok Kocatepe olayı daha da vahimi pek çok çuval olayı, daha da vahimi pek çok akıl-gönül çelişmesi olayı yaşatabilir.

Savunma sanayinin millileşmesi yani elektronik harp destekli savaş uçaklarının, tankların, taarruz helikopterlerinin, muhriplerin ve bunlara ait savaş sistemlerinin milli sınırlar içerisinde faaliyet gösteren kuruluşlarda üretilmesi, ulusal güvenliğin gelişmesiyle paralel olarak toplumsal özgüveni geliştirecek ve daha da önemlisi endüstriyel üretim yapılan her iş kolunun atılım yapmasını sağlayacaktır. Savaş sanayi gibi öncelikli ve diğerlerine nazaran daha yoğun emek, daha çok tecrübe, daha ciddi üretim ve daha profesyonel vizyon gerektiren bir sanayinin gelişmesi muhakkak ki genel üretime ve ekonomik düzeye büyük miktarda katma değer yaratacaktır.

Tank yapan her ülke çok sağlam araba üretebilme potansiyeline nitelikli işgücü ve teknolojik araçlardan hazırdır. Radar yapımı gibi, elektro-manyetik dalga ve işaretlerin işlenmesi gibi alanlarda üretim yapan her ülke, gsm den tutun bilgisayar sektörüne kadar her alanda üretim yapabilecek alt yapıya sahiptir. Savaş uçaklarının ve savaş gemilerinin hedef bulma ve ateşleme aksamalarını üretmek için yola çıkan bir ülke uydu ve uzay teknolojisine, entegre üretebilecek elektronik teknolojisine sahip olmak zorundadır.

Bu da telekomünikasyondan, beyaz eşya sektörüne kadar çok sayıda sektörün atılım yapması demektir.

Neden sonuç ağı aslına bakarsanız oldukça anlaşılabilir. Dünyada askeri malzemeye değil de, ulusal teknolojiye yatırım yapan ülkeler coğrafi açıdan küçük de olsalar büyük de olsalar büyük olabilmekte ve nihayetinde kendi kullandıkları genel teknolojinin çeşitli alt teknolojilerini geliştirmekte olan pazarlara rahatlıkla satabilmektedirler. Bütün bunların yanı sıra ulusal teknolojinin gelişkin bir düzeye erişmesi, söz konusu ülkedeki işe yarayacak beyinlerin milli sınırlar içerisinde kalmasını da sağlayacaktır. Aksi takdirde gazetelerde aslında sık sık gördüğümüz o meşhur Türk bilim adamının deplasmandaki büyük başarılarına iç geçirmekten başka seçeneğimiz yoktur.

Bütün Türkler Bir Ordu!

3 MAYIS RUHU

■ OZAN RUHSATIOĞLU

ozan@turantc

Bundan tam altmış yıl önce 3 Mayıs 1944 Çarşamba günü 1365 sene önce yaptıkları ihtilal ile Türkleri daldıkları 50 yıllık uykudan uyandıran Kür Şad ve kırk çerisinin kanını taşıyan çoğu yüksek okul ve üniversite öğrencisi olan birkaç bin genç o zamana kadar yalnız duygu ve düşünce seviyesinde kalan edebi ve ilmi sınırları pek aşmayan Türkçülük düşüncesini yaptıkları o unutulmaz ve bir devre damgasını vuran yürüyüş ile bir hareket haline getirmişlerdi.

Kahramanlığın , fedakarlığın ve feragatin örneği Kür Şad ve onun yoldaşları aynı bu birkaç bin meçhul genç gibi Türkleri yok olmaktan kurtaracak bir teşebbüse girişmiş Kür Şad ve kırk çerisi ölüm kızının elinden tatlı kımızı seve seve içerken aynı ruhu muhafaza eden bu birkaç bin meçhul genç ve liderleri **Atsız** yıllarca sürecek büyük mücadele ve ızdıraba o gün adım atmışlardı.

O gün sosyalizm maskesi altındaki komünizmin Türk toprağını urus eli yapma konusundaki niyetini haykırarak toplumu uyandıran , tek partili diktatör bir rejime rağmen başına gelecek her ne var ise göze alıp yola çıkanların torunlarını yeni görevler beklemektedir.

Şu son birkaç sene içerisinde her birine bir 3 Mayıs tepkisi gösterilmesi gereken o kadar fazla olay yaşanmış iken biz 3 Mayısın ruhuna tamamen aykırı olarak bugünü yüz parçaya bölünmüş halde toplantı salonlarında kutladık , kendimiz bağırarak kendimiz dinledik .

* Uyum yasaları adlı kepazeliklerle Cumhuriyetimizin temelleri dinamitlenirken ve 1 milyar dolar karşılığı mecliste her gün yeni bir esaret yasası kabul edilirken

* Türk Askerinin başına çuval geçirilip tokatlanırken

* Misak-ı Milli sınırlarımızdaki Kerkük'te Türkmenler ABD himayesindeki Kürtler tarafından haklarını istiyor, yürüyüş yapıyor diye öldürülürken

* Kürtlerden sonra Çerkezler adına Kafkas Dernekleri Federasyonu da bir takım talepler ile (çerkezce eğitim, yayın vs) ortaya çıkarken ve bu konu sürekli basın yayın organlarında işlenirken

* Azınlıkları izleme komisyonu lağvedilirken

Bizler hep dost meclislerinde ne yapmalı sorusunu kendimize soruyor ,dişlerimizi sıkıyor ve susuyorduk.

Son olarak Kıbrıs'ın kaderi bir referanduma bırakıldı sonuçlarına girmeyeceğim ancak vatan toprağı elden gitmesin diye bizler “hayırdı hayır vardır” sloganı peşine takılmışken pek önemli bir ayrıntıyı kaçıırıyorduk şehit kanı ile kurduğumuz devletin bekası oylanıyordu. **Denктаş'ın müzakere masasındaki çetin tavrı** – iş Talat'a kalsa Anan planı olduğu gibi ilk versiyonu ile kabul edilecekti - **ve Rumların radikallikleri neticesinde büyük bir felaket ucuz atlatılmıştır. En haklı olduğu konuda bin bir taviz vermesine rağmen Rum tarafından gelen hayır yanıtı Denктаş ve Türklük şuuru sahiplerinin aslında ne kadar haklı olduklarının bir göstergesidir. Sıra güneydoğuya geldiğinde acaba seçim sonuçlarını televizyondan mı izliyor olacağız ?**

Şimdi birileri çıktı zafer çığlıkları atıyor bu çığırtkanlara değil ancak aziz milletimize milletlerarası ilişkilerin yalnız insanlarda bulunduğunu bu ilişkilerde öteki yaratıklarda bulunmayan **şeref ve haysiyet** kavramlarının yani manevi ve ahlaki faktörlerin büyük bir payı olduğunu hatırlatmak isteriz. **“Dünya siyasetini ekonomi belirler” gibi dar bir bakış açısı ile olaya yaklaşan hükümetler için her şeyin olduğu gibi vatan toprağının da bir fiyatı olacağını hatırlatırız. Sanılanın aksine dünya siyaseti ekonomiyi yönlendirmektedir.**

“Bunca ekonomik sıkıntılar arasında” nidaları ile satırlarına başlayan kaleşörlere Hindistan gibi ineklere tapınılan , farelerin kutsal sayılıp sütler ile beslendiğı , milyonlarca insanın açlıktan öldüğü sefil bir ülke iken dahi Pakistan'ın Keşmirini bir güzel nasıl yediğini hatırlatırız.

Mütareke basının alıp başını gittiği halkın tek taraflı olarak bilgilendirildiği bir dönemde Vatan toprağı ile “referandum” adı altında kumar oynandığı şu dönemde yarın öbür gün karşımıza bir güneydoğu referandumu çıkarsa seçim sonuçları her ne olursa olsun “demokrasi” adlı yalanı kendimize kalkan edip çıkan sonuçları kabullenecek miyiz ? Yoksa biz gönüllüler bundan tam 40 yıl önce Ulus meydanını dolduran ağabeylerimiz gibi sokağa dökülüp milletimizin uyanması için kelleyi koltuğa mı alacağız ? **Mandacıların karşısına yıkılmaz bir kale gibi dikilen Mustafa Kemal Atatürk’ün gençliği olduğumuz hatırlayabilecek miyiz ?**

Görevliler ne yapacak ? Ayaktopu sohbeti mi ? Hiç zannetmiyorum kişiler gelip geçicidir, sağlam kurumlar hatalarını telafi edecek mekanizmaları içinde mutlaka barındırırlar.

İyi niyetlerinden şüphe etmek istemediğimiz görevlileri ve saf milletimizi uyandırma görevi tekrar biz Türk evlatlarına Türkçülere , gerçek ülkücülere düşmüştür.

Türkçüler şu an susmaktadır , dişini sıkmaktadır zira boş kaplar çok öterler ancak bilinmelidir ki Abdulhak Hamit’in dediği gibi bazen susmak en derin şiirden daha manalıdır.

Atsız Beğ 1966 yılında yazdığı bir makalesinde “ Zaten son otuz yılın hayatında parlak sözlerden başka ne var ki ? Herkes söylüyor ama işe gelince :Sıfır.” Diyordu. Otuz sekiz seneden bu yana değişen bir şey yok hocam...

Türkçüler göreve ! Belki bu Mayıs için çok geç ancak bundan sonraki 3 Mayısları bütün Türkçü sivil toplum kuruluşları koordineli olarak tek yumruk olarak salonlarda değil sokaklarda kutlamalıdır.

Tanrının esirgenliği başta 1944 Türkçülerinin olmak üzere bütün Türklerin üzerine olsun !

Tanrı Türk’ü Korusun!

KAHRAMANLIK

Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir, Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir. Ölmezliği düşünmek boşuna bir emektir; Kahramanlık: Saldırıp bir daha dönmemektir.

Sızlasa da gönüller düşenlerin yasından Koşar adım gitmeli onların arkasından. Kahramanlık: İçerek acı ölüm tasından İleriye atılmak ve sonra dönmemektir.

Yırtıcılar az yaşar... Uzun sürmek doğanlık... Her ışığın ardında gizlidir bir karanlık; Adsız sansız olsa da, en büyük kahramanlık; Göz kırpmadan saldırıp bir daha dönmemektir.

Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir, Ne de güneşler gibi parlayıp sönmemektir. Bunun için ölüme bir atılış gerektir. Atıldıktan sonra da bir daha dönmemektir...

BAHTİYARLIK

Bahtiyarlık ne zafer kırsağına binmektir; Ne yaşarken dünya uçmağına inmektir. Şekli olmaz, rengi yok, belirsizdir ve tektir. Bahtiyarlık: Ömründe bir kere sevinmektir.

Bir karanlık geceye akıyorken bu varlık Bulunur mu dünyada ebedi bahtiyarlık? Mükafatın, yapsan da en büyük bir yararlık Nihayet zafer adlı bir kırsağına binmektir.

Dört hecelik söz olan “bahtiyarlık”... O bir sır... Bilmeyecek insanlık bunu daha bin asır. Bilgi, bolluk, din, para... Hepsi boş, hepsi kısır... En fazlası bir dünya uçmağına inmektir.

Her şeyin bir şekli var, her derdin bir ilacı... Türlü türlü yemişler verir dünya ağacı. Zafer çetin, ilim güç, bozgun kötü, aşk acı. Halbuki bahtiyarlık: Belirsizdir ve tektir.

Bahtiyarlık: Boraca yüce dağları aşmak Varılmadan ölünen uzak yerlere koşmak, Tanrı’nın sofrasında mest olarak konuşmak Ve ömründe bir kere, bir kere sevinmektir.

H. NİHAL ATSIZ

KURMAK-KORUMAK-YIKMAK

■ OĞUZ KARAHAN

oguz@turan.tc

24 Nisan 2004 Cumartesi günü Kıbrıs'ın her iki tarafında yapılan referandumun neticesinde Kıbrıs, Türk vatanının ayrılmaz bir parçası olarak gördüğümüz Kıbrıs, Rusya'nın vetosu sayesinde kurtulmuş olabilir fakat bence bu dakikadan sonra Kıbrıs gitti-gider. Dileyenler kına yakabilirler, parmaklarına... Türk ırkına olan mutlak inanıcım sebebiyle bu gidişin ilelebet olmayacağını bilmekle birlikte, önümüzdeki birkaç yılda “Kimsenin bir karış toprağında gözümüz yok” zihniyeti ile, “Güney komşumuz Kıbrıs'ın toprak bütünlüğüne saygılıyız” zihniyeti ile, “Kıbrıs'ın iç işlerine karışamayız” zihniyeti ile karşılaşacağımızı da biliyorum. Hem zaten cumhuriyetimizin banisi Atatürk : “Yurtta sulh cihanda sulh” dememiş miydi? Atatürk'ün dış politikadaki şartlar gereği günü-birlik söylemiş olduğu bu sözü kendi korkaklıkları için onlarca yıldır paravan olarak kullanmaktan çekinmeyen haysiyet fukaraları, Bozkurt Atatürk'ün “Kıbrıs'a dikkat ediniz, Kıbrıs bizim için önemlidir!” sözünü ters taraflarından anlamış olacaklar ki bugün ki duruma geldik.

Kıbrıs'ta ve Ankara'da dönen dolapların neticesinde ortaya çıkan tablo, Türk ziyalıların çözmesi elzem bir soruyu da beraberinde getiriyor. 10 puanlık uzmanlık sorusu buyurun çözün : **Cumhuriyeti kurmak mı daha kolaydır yoksa korumak mı?** Türkiye Cumhuriyeti'nin devlet başçısı sayın Ahmet Necdet Sezer sessiz kalmakla “kurmak daha kolay” tezine yeşil ışık yakmıştır. Türk töresinin “**hiç kimse devlet başkanına ne yapacağını söyleyemez**” hükmüne binaen haddimi aşacak böyle bir harekette bulunmayacağım. O yüzden kıymetli okuyuculara hitap ediyorum ve diyorum ki: ““geçmişinde Anayasa Mahkemesi Başkanlığı da yapmış olan sayın Cumhurbaşkanımızın temsil ettiği yüce makamın anayasa ile tanımlanan yetkileri arasında “sessiz kalma hakkı” bulunmamaktadır.”” Yine Türk töresine göre, “**Töre konuştu mu Kağan'a susmak düşer**” hükmünü işletebilmemiz için yeterli şart oluşmamıştır.

Sayın Cumhurbaşkanımızın sessiz kalması benim acizane değerlendirmeme göre Türk Töresini açıkça ihlal eden bir davranış değildir. Bu sebeple Cumhurbaşkanlığı makamına olan saygımızı ve güvenimizi korumalıyız. Bazı ateşli okuyucular belki fikrime katılmayacaktır, bunun da farkındayım. Şunu unutmayalım ki; Türk Tarihi içerisinde bazı Kağanlar-Hanlar-Padişahlar, budunun kendilerinden beklediği ölçüde “büyük adam” olamamışlardır. Buna rağmen tarihimiz onları da hayırla yad etmiştir. Tanrıkut Mete ile oğlunu karşılaştırınız, Temür Beğ ile Şahruh'u, Fatih ile 2.Bayezid'i karşılaştırınız. Birinciler “büyük adam” olarak tarih kitaplarına yazılırken ikinciler hep “şair ve sanatkarları korurdu” türünden cümleler ile anılmıştır. Bırakalım tarih kendine düşen görevi yapsın.

Türk Töresinin hükümleri içerisinde Ordu Komutanı'nı koruyup gözeten maddeler bulunmamaktadır çünkü komutanın biri gider bir başkası gelir. Unutulmasın ki, binlerce yıllık tarihimize başarısızlıkları nedeniyle nice komutanların, nice sadrazamların akıbeti idam edilmek olmuştur. Töre'de açık hükümler yer almamakla birlikte Türk Terbiyesinin verdiği sorumluluk duygusu içerisinde söyleyebilirim ki; yapmış olduğu malum basını bilgilendirme toplantısı (malum basın mı malum toplantı mı o size kalmış) sırasında söylediği sözlerle Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Genel Kurmay Başkanı sayın Orgeneral Hilmi Özkök “kurmak daha kolay” tezini açıkça desteklemiş ve maalesef bu tezin sözcülüğünü yapmıştır. TSK İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesi gereğince “Rejimi ve Cumhuriyeti **koruma** ve kollama vazifesi” verilmiş olan Türk Ordusu'nun Genel Kurmay Başkanı “**kurmak daha kolay**” diyerek gazetecilerin karşısına geçmekten sıkılmamışsa, Cenab-ı Hakk'ın Partisi genel başkanı Densiz Baykal'ın bahsettiğimiz İç Tüzük Maddesi'ni değiştirmek istemesine hiç şaşmamak gerekir. Bu iki olay sanıldığı gibi birbiri ile alakasız değil bilakis birbirinin tamamlayıcısıdır. 29 Aralık 2003 tarihli Vatan Gazetesinde Türk olmadığı ortaya çıkan Densiz Baykal sizce ne peşindedir?

Babamın bir lafı vardır, kendisi şartlar gereği tahsilini ilerletemediğinden Türkçülük ile MHP'lilik arasındaki farkı bilmez-benim siyaset peşinde koştuğumu düşünür ve her defasında : **“Oğlum, bu memleketin sahibi ordudur”** diyerek beni ikna etmeye çalışır. Ben de her defasında Atatürk'ün Gençliğe Hitabesinde bahsedilen şartların birer birer ortaya çıktığını kanıtları ile ortaya koyarak başta gidenin ordu olduğunu kabul etmekle birlikte memleketin sahibinin genç-yaşlı bütün Türkler ve yalnızca Türkler olduğunu söyler dururum. Bu aralar babamla yüz yüze sohbet etme imkanından yoksun olduğum için son dönemdeki hadiseler hakkında ne düşündüğünü tam bilmemekle birlikte Orgeneral Özkök'ün konuşması ve referandum neticesini hayra yormayacağını adım gibi biliyorum.

Pekiye söyler misiniz sayın Orgeneral; babamın ve onun gibi milyonlarca Türk'ün inançlarını yıkmaya, Türk ırkının ordu-millet mefhumunu ayaklar altına almaya ne hakkınız var? Pekiye söyleyin bakalım; kan ve irfanla kurduğunuzu terennüm ettiğiniz bu cumhuriyetin ölmez nigahbanı olacaktınız hani? Omzunuzdaki apoletler size cehennemler kudursa dahi vazifenizi yapmanız için verilmemiş miydi? Şimdi siz Türk milletinin gözünün içine baka-baka **“kurmak korumaktan daha kolay”** diyorsunuz. Sizin omuzlarınıza o apoletleri takan millet dişleriyle ve tırnaklarıyla o apoletleri sökmesini beceremez mi sanıyorsunuz? Unutmayınız ki bu millet, Etrak-ı bi'idrak sıfatından 1923 yılında arınmıştır. Cumhuriyeti yani Türk ırkının menfaatlerini korumaktan vazgeçmiş olduğunuzu Türk milleti tam manası ile idrak ederse, akıbetiniz çok vahim olur efendim...

Bozkurt Denктаş çıktı ve anlaşılır bir şekilde: “Kıbrıs'ın Türkiye açısından stratejik önemi artık kalmadıysa söylesinler, ben de ona göre hareket edeyim” demedi mi? “Üstünde ot bile bitmeyen İkizce kayalıkları için savaşı göze alan Türkiye, Kıbrıs'tan nasıl vazgeçebiliyor, 6 yılda Kıbrıs'ın jeopolitik önemi nasıl değişti” demedi mi? Eserinizle övünebilirsiniz sayın Özkök, De Soto'nun son dakika golü ile Türk savaş gemileri az kalsın Kıbrıs karasularını Urum'dan izinsiz kullanamayacaktı.

Artık cümle-alem biliyor ki; Kirli Recep ve çetesi, cumhuriyeti kurmak mı daha kolaydır yoksa korumak mı sorusuna **“Yıkma daha kolaydır”** yanıtını veriyorlar.

Türk kanı taşıyan herkes biliyor ki; **Atatürk'ün cumhuriyeti kurmasının tek ve biricik sebebi Türk ırkının menfaatlerini koruma düşüncesidir.** Türk kanı sayesinde binlerce yılın tecrübesinden süzülüp gelen bu düşünce sistemi; budunun tutsak kalmasına, vatanın müstemleke yapılmasına, Türklüğün şan-ı şerefine iki paralık edilmesine aman vermemeyi her Türk'ün bilinç altına kazımıştır. Atası maymun olan Batılılar, atası Bozkurt olan Türk ırkını tutsak edemez, Türk vatanını müstemleke yapamaz, Türklüğün şan-ı şerefini çiğneyemezler. **Tutsak düşmeyeceğiz, müstemleke olmayacağız, şerefimizi çiğnetmeyeceğiz.**

Karlofça Anlaşması ile başlayan askeri geri çekilme, Sakarya nehri kenarında son bulmuş, 20 Temmuz 1974 tarihinde ise yeniden karşı hücumla geçilmişti. Şimdi görüyoruz ve üzüntüyle yaşayarak öğreniyoruz ki Türkiye Cumhuriyeti'ni yönetenler “Düvel-i muazzama ne der ?” paranoyasına geri dönüş yapmışlar ve askeri geri çekilmeyi de yeniden başlatmışlardır. Kıbrıs'ta başlayan bu süreç, savaş nedeni saydığımız 12 mil meselesini “10 mil gerçekliği” çerçevesinde çözerek ilerleyecek, yine savaş nedeni saydığımız başkenti Diyarbakır olmazsa Kerkük olan bir Kürdistan'ın ortaya çıkmasıyla da devam edecektir.

Mustafa Reşit Paşa'nın milenyum versiyonu olan Kirli Recep, **Türk devletinin yıkılması** emrini yerine getirmek için üstüne düşeni fazlasıyla yapacaktır. Mustafa Reşit emri İngiliz elçisi Lord Canning'den almıştı, Kirli Recep'e emri veren ise ABD elçisi Edelman'dır.

Cumhuriyeti kurmak mı daha kolaydır yoksa korumak mı? Türk zıyalılarının bu soruyu mutlaka çözmesi gerekiyor. 16 Devlet Masalı'na inananlardansanız “Kirli Recep yıksın biz nasıl olsa yeni bir Türk devleti daha kurarız, bu millet daha nice Mustafa Kemaller çıkarır” deyip işin içinden sıyrılabilirsiniz. Türk devletinin tek ve ebed müddet olduğuna iman edenlerdenseniz, ihanetleri düzenin bir parçası olarak kabul edenlere karşı tepki gösterin ve haykırın : **“YIKILSIN DÜZEN, YAŞASIN DEVLET!”**

DENSİZ SALDIRILAR

■ AHMET MİRİL

ahmet@turan.tc

Kıbrıs'ta 24 Nisan 2004 Cumartesi günü yapılan "tarihi" referandumda Rum tarafından % 24 evet, %76 hayır Türk tarafından ise %65 evet, %35 hayır çıktı. Türk Tarafında evet çıkmasına karşın Rum tarafının hayır demesi; kandırılan, yönlendirilen, psikolojik harpte ağır yenilen Kıbrıs Türkleri için huzur içinde yaşamının devamı demektir. Ancak Rumların Enosis'in dolaylısına karşı çıkması yakın tarihte AB desteğiyle doğrudan Enosis'e yöneleceklerinin açık ipuçlarını vermektedir. Yine Kıbrıs ile ilgili geçen ay içerisinde olan ve -Türk demek istememe rağmen diyemiyorum- ABD ve AB güdümlü Türkiye medyasının bilinçli gizlediği bir olayı da size duyurmak istiyorum: Bizim evet yanlısı iki genç kızımız "Kuzey'e" gezmeye gelen yine evetçi Rum "kardeşlerinin" daveti üzerine "Rum tarafına" gezmeye giderler, fakat Rumlar bizim evetçi kızlarımızın gösterdiği misafirperverliği, nazikliği ve iyi niyeti göstermek bir yana ayrıca yirmi kadar da Rum'un tecavüzüne uğrayarak salimen "vatanlarına" dönmeyi başarmışlar. Kızlarımız eğer bu korkunç olayın şokunu atlatarak bu referandum da oy kullandırlarsa ben oylarının rengini merak etmekteyim zira kendileri bir "Birleşik Kıbrıs Deneyimi" yaşamışlardır.

Benim açımdan pek de hayırlı geçmeyen referandumdan sonra AB Tavernasının maaşlı çalışanı olan Talat ve saz arkadaşları Kıbrıs'taki milli iradeyi ve devleti yok etmek amacıyla Denктаş Bey'i istifaya çağırmaya başlamışlardır. Dün Akel'den bile istedikleri desteği bulamayan Talat ve saz arkadaşları bugün dizginleyemedikleri hırs, göstermekten çekinmedikleri dişleri ve bin bir mikrop taşıyan salyalarıyla Denктаş Bey'e saldırıyorlar. Her ne kadar hayvan sever de olsam bu salyalarını akıtarak saldıranlar köpek olsa hoş deyip birde tekme sallardım. Ancak bunlar yani Talat ve saz arkadaşları insan gibi görünüyor bunlara da hoş denir mi, takdir sizin.

* * *

Bu ay biraz da genlerden bahsetmek istiyorum, hani herkese lisede bahsettikleri kalıtsal "hastalıklara" da yol açan genlerden. Milletlerin, boyların ve hatta ailelerin kendi içindeki ortak özelliklerini de belirleyenler. Örneğin; biz Türklerin alçakgönüllülüğü, cesareti, yumurta kapıya dayanmadan tepki vermeyişimiz ya da Alman milletinin çalışkanlığı, İtalyanların rahatlığı, Fransızların ünlü romantizmi, tarihte silah yapımlarıyla ünlü Avarların torunlarının Karadeniz'de silah yapımları gibi ... Kişiyi kişi yapan özellikleri gizlidir bunlarda. Ve hatta olayı kişiselleştirsek benim ailevi atalarım haksızlığa kesinlikle göz yummamışlardır, canları pahasına direnmişler eşkıya denilmesini göze alarak haksızlığı yapan devletli padişah bile olsa "Ferman padişahınsa, dağlar bizimdir" demeyi bilmişlerdir. Eh bende hasletten taşırım bu özellikleri.

Şimdide bir başkasının dedesinden bahsedeceğim milliyetçi ,vatansever insanlara dolayısıyla bizlere "serseri" diyen bir zihniyetin dedesinden; Yıl 1925 gün 16 şubat genç Türkiye Cumhuriyeti kurulalı 444 gün olmuştur. Bingöl'ün Genç ilçesinde başladı ve yukarıda serseri kelimesiyle birlikte zikredilen şahsın dedesi ve bu Kürd isyanının başı Şeyh Said namıyla anıldı. 16 şubatta Genç ilçe merkezi zapt edilerek geçici başkent ilan edildi, isyan bu tarihten itibaren hızla genişleyerek 30.000 km² lik bir alana yayıldı. Bu isyan neticesi Musul ve dolayısıyla Kerkük kaybedilmiştir. Bu isyanın amacı "Kürd İslam Devleti" kurmaktı. Ve bu konuda araştırma yapan bir yabancının tespiti ki –belki Türk deyince inanmazlar- şudur: İngiltere "Türkiye Cumhuriyetinin bu yörede egemen kalmasına mani olmak için Şeyh Said isyanına destek verdi." İsyan bilindiği üzere bastırıldı ve aralarında adı yukarıda serseri kelimesiyle birlikte zikredilen şahsın dedesinin de bulunduğu 47 kişi 28 Haziran 1925 gün ve 341/69 sayılı gerekçeli karara göre idam edildi... Kıssadan hisse...

Ve bir soru: Çırpınırdı Karadeniz türküsünü söylemeyen kadın ve kızlara silah atanlar nerede şimdi ?

BOZKURT dergisi bu sayıdan itibaren seri ilan yayınlamaya başlamıştır. İlanların kelimesi 50 milyon lira olup alt ve üst çizgilerden para alınmamaktadır. Bozkurt Seri İlanlar, küçük ama çooooook etkili...

Tasfiye sürecindeki bir partiye, çok acele, süreci hızlandıracak, geniş ufuklu, genç, dinamik, soy ve fikir özürlü genel başkan adayları aranmaktadır. Bu şartlara haiz adayların en geç önümüzdeki seçim akşamına kadar aşağıdaki adrese müracaat etmeleri rica olunur.

Consulate Of USA İstinye yokuşu İstanbul

AMPUL EMLAKTAN DEVREN KELEPİR
Akdeniz'in ortasında, İsrail'e 600, Mısır'a 900, Türkiye'ye 70, Suriye'ye 100 mil uzaklıkta, hava ve deniz yollarının ortasında, doğal bir üs vazifesi görecektir. enerji yollarına hakim ve petrol, doğalgaz, altın yatakları üzerinde bulunan ada, sahibinden, şuursuzluk nedeniyle, bedelsiz olarak devredilecektir. İlgilenenlerin 1 Mayıs 2004'e kadar şahsen başvurmaları gerekmektedir.

AMPUL EMLAK R.T.E.

OYUNCULAR ARANIYOR

Son hazırlıklarını yapmakta olduğumuz B.O.P. adlı oyunda figüran olarak oynatmak üzere Halife (Şıhbızınlı, sulu gözlü ve gayrı Türk olanlar tercih sebebidir), Başbakan (Kasımpaşalı, Belediye deneyimli ve gayrı Türk olanlar tercih sebebidir) ve Cumhurbaşkanı (gayrı Türk ve Afganistan'da staj görenler tercih sebebidir) aranmaktadır. Yukarıdaki şartlara haiz olan adayların en kısa zamanda aşağıdaki adrese şahsen müracaatları emir olunur.

The White House Washington D.C. U.S.A.

Marmara'nın ortasında, çam ağaçları içinde, siyasi ve kültürel faaliyetlerimizi rahatça yürütebileceğimiz bir ada aranmaktadır. Vermek isteyenlerin aşağıdaki adrese, şahsen müracaatları rica olunur.

Patrik Efendi Hazretleri adına Av. Kezban Hatemi Patrikhane Büyük Kilisesi soldan ikinci sıra Fener-İstanbul

HÜKÜMSÜZDÜR

Yıllar boyu üzerimizde taşıdığımız Milli Görüş gömleğini çıkarıp yerine Amerikan bezinden yapılma çuval giydiğimizden dolayı eski gömleğimiz hükümsüzdür.

R.T.E. ve İhvanları

KAMPANYA

Dört tarafı ateşlerle çevrili fakat içerisi cennet gibi olan, tarım, hayvancılık, madencilik, turizm ve tarih konularında dünyanın en büyük potansiyeline sahip ülke ve üzerinde yaşayan insanlar,sahibi olduğunu iddia edenler tarafından şuursuzluk ve beyinsizlikten dolayı devredilecektir. İlgilenenlerin Ampul Emlakten Robert Taylor Embasshill'ye müracaat etmeleri gerekmektedir.

TAVUK ÇİFTLİĞİ

Yurtdışından mısır ithal eden oğlum hakkında söylediğim yalanlara inanacak ve gerekirse, büyüklüğüne hiç bakmadan bu yalanları yutabilecek kapasitede kanatsız tavuklar aranmaktadır.Ücretler Amerikan mısırı olarak ödenecektir.

Kamil Mısırakıtan

İŞ ARANIYOR

Ülkeye geldiğim günden bu yana tam üç tane Sol Partinin ocağına incir ağacı diktim. Önce %20'yi 2'ye bölüp 1+1=2 sonucuna ulaştım. Şimdi de Ülkenin en köklü partisini uçuruma doğru sürdüm.Artık piyasada büyük bir Sosyal Demokrat Parti kalmadığından,parti kurmaya hevesli ve beni partisine alacak Aslan Sosyal Demokratlar aranmaktadır.Hayal kırıklığı Amerikan malı olup 10 yıl garantilidir.

Kemal Derwish Made in USA

KAHRAMANLAR ARANIYOR

Bizi battığımız boktan çıkaracak ve gerektiğinde bizim için ölebilecek kapasiteye sahip, genç, dinamik, prezentabl enayiler (pardon!) kahramanlar aranmaktadır.

The White House Washington DC. USA

KAYIP

Tarih boyunca yaşamamızı sağlayan milli şuurumuzu kaybettik.Bulanların en yakın Türk oğlu Türk'e müracaat etmeleri önemle rica olunur.

ARANIYOR

Yukarıdaki ilanları verenlere karşı haddini bildirecek, bu milletle alay etmenin ne demek olduğunu gösterebilecek, kan ve şuur yönünden tamamen Türk olan kahramanlar aranmaktadır.

TÜRKMENLERİN ÇÖZÜLEMİYEN SORUNLARI

■ MURAT TÜRKMENATA

murat@turan.tc

Her şey iletişimle başlar, eğer insanlar düşündüklerini doğru aktarabiliyor ve anlatılanlar saptırılmadan algılanabiliyorsa işte o zaman sorun temelden çözülmüş olur. Bu düşünceler doğru güvenilir ve ortak yollar ile temin ediliyor ve toplumun refahını sağlamak için oluşturulan yapılanmaların (müesseselerin) zeminini oluşturuyor ise, o toplumda oluşacak kurumlar sağlam zemin üstünde oluşmuş demektir.

İşte bu düşünceden yola çıkarak Türkmenlerin sorununu en kısa yoldan belirlemiş oluruz, tabi bir çok faktörü göz ardı edemeyiz. Bunların başında Türkmenlerin yanlış dış politika gütmeleri ve iç politikada ellerinde bulundurdıkları güç unsurlarını doğru kullanmadıklarını görmekteyiz fakat bunlarda Türkmenlerin, örgütlenme sorunuyla karşı karşıya olduğuna dikkat çekmektedir. Yine iletişime geri dönersek; burada amacımız fikir ve bilginin, toplum tarafından aynı algılanmasını sağlamaktır. Bu, büyük bir medya gurubu yoluyla olabileceği gibi tek kişinin küçük bir guruba erişmesi ile de olabilir. Buradaki amaç aynı ülküyü paylaşan insanların ortak hareket etmelerini sağlamaktır. Bunlar sadece Türkmenlere mahsus bir olgudan çok tüm Türk Dünyasını ilgilendirmektedir ki nitekim aynı sorunları Turan'ın her bölgesinde yaşanmaktayız.

Burada örgütsel iletişimin temellerini anlatırken, Türkmen hareketinin bu bağlamda yaşadığı sorunları da ortaya koyacağız. İletişimin olmadığı yerlerde örgütler olmayacağından bahsetmiştik, bundan yola çıkarak örgütlerde üç tür iletişim sisteminin varlığından söz edebiliriz. Bunlar; biçimsel (resmi), biçimsel olmayan (doğal) ve örgüt dışı iletişim sistemleridir. Bunların ilki, biçimsel (resmi) iletişim sistemi, hiyerarşik bir düzen içinde Dört farklı çalışma yöntemine sahiptir, bunlar a) Yukarıdan Aşağıya Doğru İletişim; b) Aşağıdan Yukarıya İletişim; c) Yatay İletişim; ç) Çapraz İletişimdir.

Ne yazık ki; bugün Türkmenlerin tek resmi temsilcisi olan Irak Türkmen Cephesi (İTC) organizasyon iletişimlerini yanlış uyguluyor. Birinci madde dışında hiçbir iletişim türü uygulanmamakta, yukardan aşağı iletişimde ise hiyerarşik yapılanmanın gereği olarak uygulanmakla beraber kurum içi yapılar arası düzen buna ters olarak oluşturulduğu için bu da işlememektedir.

Halbuki aşağıdan yukarıya iletişimle toplumsal sorunlar üst mercilere ulaştırma ve kurumsal yapının alt tabanla kaynaşmasına neden olmakta fakat ne yazık ki (İTC) bünyesinde bunun tam tersi yaşanmaktadır. Cepheyi topluma bir hizmet müessesinden çok, geçim kaynağı olarak algılayan bazı İTC mensupları Türkmenlerin tek resmi kurumunu baltalamaktadır. Diğer taraftan yatay iletişimle sağlanacak ekip çalışması ve birimler arası koordinasyon oluşmasına yardım etmektedir fakat bu da İTC içinde ters çalışmakta öyle ki İTC şemsiyesi altında bulunan iki birim, değil birbiriyle koordineli çalışmak, üst makam-lara nasıl daha fazla yağ çekebilirim davası içindedirler. Biçimsel olmayan (doğal) iletişim sisteminde ise Resmi kurumlardan çok bireyler ve küçük guruplar arası iletişimi sağlar fakat ne ilginçtir ki bu sistem İTC'nin temel yapısı halini almış durumda, Biçimsel olmayan iletişim genellikle dedikodu ve söylenti şeklinde gerçekleşir. Örgüt dışı iletişim sistemlerinde ise adı üzerinde dış iletişimdir, bir nevi İTC'nin temel görevi olan dış iletişim ve sistematik olarak yerine getirmesi gerekirken bunu ancak emir komuta(!) zinciri doğrultusunda yerine getirebilmektedir. İTC'nin biraz daha iç yapısını kurcalarsak karşımıza kurum içi iletişim modeli olarak (Merkezi, Zincir, Serbest, Daire ve Y modeli) arasından Daire modeli çıkar. Daire Modeli: Grupta belirgin bir lider yoktur. Bireylerin herhangi biri iletişimi başlatabilir. Grup üyelerinin birbirleriyle iletişim olanaklarının bir hayli fazla olduğu daire modelinde, bir tek kişinin iletişim kurması çok zordur. Merkezleşme derecesinin az, haberleşme kanalının ve grup tatmininin orta, önderlik tatmini, hız ve doğruluk derecesinin düşük olduğu bir modeldir. (alıntıdır) Maalesef bugün Türkmenlerin kurumsallaşması ve Milli iradesinin tecelli etmesine mani olan kurumlar günlük hesaplarını yaparken Türkmen Davasını ve Türkmenlerin Milli yapıları karşı olumsuz tavır almalarına neden olmakta ve tekrar ediyorum Maalesef, Irak Türklerini Kıbrıs örneğinde olduğu gibi hızla pasifize etme çabaları içindeler. Çünkü yukarıda bahsi geçen örgütsel iletişim, teoride veya uygulamada olsun, bu mantığa ters olan her şey uygulanmaktadır bu basit örnek bile bu işlerin tesadüf eseri olmadığını ve Türkmenlerin bu kadar beceriksizliği aynı anda gösterme kabiliyetleri olmadığına göre, bu işte sorumlu kim acaba?

HESAP SORULACAKTIR

■ ADİL ERYILMAZ

adil@turan.tc

Bu millet Motun Yabgu'yu gördü, bir avuç çorak vatan toprağını vermemek için komşularıyla savaştı; bu millet Çağrı Bey'i gördü, birkaç bin savaşçısıyla yeni bir vatan toprağı bulmak için düşmanlarının ortasına gözü kara bir kurt gibi atılan; bu millet Cebe Noyan'ı gördü, Çağrı Bey'in yaptığı seferin daha büyüğünü, ondan 200 sene sonra tekrarlayıp Çingiz Kağan'ın emriyle Ötüken'den çıkarak Hazar'ın güneyinden geçip Kafkasya üzerinden Polonya'ya kadar savaşa-savaşa gidip kayıpsız geri dönen; bu millet Babür'ü gördü, birkaç bin kişiyle Hindistan'ı yurt tutan; bu millet Emir Temür'ü gördü, başlıya baş eğdiren dizliye diz çöktüren Çin Duvarından Adalar Denizine kadar her yere hükmeden; bu millet Fatih'i gördü, "Ya ben İstanbul'u alacağım, ya da İstanbul beni" diyen; bu millet Yavuz'u gördü, Mısır'ı almak için çölü geçen; bu millet Mustafa Kemal'i gördü, kendisine ve millete inanmayanlara inat sadece bir avuç Kuvvacı ile yedi düveli İzmir'den denize döken; bu millet Atsız Beğ'i gördü, kendisi gibi düşünen birkaç arkadaşı ile birlikte ve sırf bu millet yok olmasın diye, tamamen gayrı Türk milli şef diktatörlüğüne karşı hiçbir karşılık beklemeden çalışan; bu millet Cemiloğlu Mustafa Beğ'i gördü, Sibiry'a'daki ölüm kamplarında Kremlin'deki kan içicilere kafa tutan; bu millet Elçibey'i gördü, kızıl zindanlardan Azerbaycan Cumhurbaşkanlığına çıkan; bu millet Denктаş'ı gördü, başta Türkiye hükümeti olmak üzere yedi düvele karşı Kıbrıs'ta Türklüğü savunan.....

Bu millet devşirmeleri de gördü. Zoru görünce ortadan kaybolan. En ufak bir başarıyı hemen sahiplenip bir başarısızlıkta da sıvışıp giden. Ama bu millet, en az 5000 yıllık tarihinde toprak vermeyi başarı olarak gösteren bir hükümet görmemişti. Şimdilerde onu gördü. Bu millet toprak vermeyi hükümetin işi olarak gören ordu komutanı da görmemişti, şimdilerde onu da gördü. Gerçi yıllarca önce, 44 olayları esnasında Genelkurmay Başkanlığı makamında oturan zat da, buna benzer bir düşünce tarzıyla "Milli Şef'im ne derse ve ne yaparsa haklıdır" gibi buram-buram yalakalık kokan bir konuşma yapmıştı.

Tamamıyla gayrı Türk ve Türkümsülerden oluşan siyasilerin yaptıklarına ve yapmadıklarına alışan bu millet, kendi bağrından çıkardığı ordunun en üst kademesinden gelen bu sözlere karşı hiçbir zaman kayıtsız değildir. Kut'u kaybeden Kağanları, kendisini yönetmeye layık olmadığına inandığı cihan padişahlarını bir kalemde silen, deviren Türk ırkının evlatları günü gelince elbette kendilerine bugünleri yaşatan bu ahmaklar sürüsünden de, hiçbir ayırımda bulunmadan hesap soracaktır. Hiç kimse bundan kurtulabilir miyim diye çabalamasın. Çünkü biz Türkçüler, şu geçirdiğimiz Fetret Devrinin ya da diğer bir deyişle 3. Meşrutiyet Döneminin sorumlularını tanıyor, biliyoruz. Yeri ve zamanı gelince dünya yüzündeki her insan Türk'ün aslında ne olduğunu görecektir.

Bugünlere bir anda, yani 3 Kasım 2002 seçimlerinden hemen sonra mı geldik? Hayır. Bu yaşadığımız günlere gelirken çok şeyler gördük, çok şeyler yaşadık. Gün geldi sivil iktidarlar eliyle Marshall yardımları imzalandı, Amerikan serserilerine kendi kızlarımız, kadınlarımız peşkeş çekildi. Gün geldi askeri iktidarlar eliyle Yunanistan'ın Nato'ya dönüşüne onay verildi. Ve bunlar yapılırken hiç kimsenin aklına bunların hesabının sorulacağı gelmedi. Bunları kimse hatırlamaz sandılar. Nasıl olsa bu milleti uyutuyorlardı ya? Ama Türkçüler her dönem bu yapılanları akıllarının bir köşesine yazdılar. Tabi ki günü gelince hesap sormak için.

Yazının bu kısmında Cumhuriyet Döneminde siyasilerin yaptığı gaflet, dalalet ve hıyanetlerin kısa bir listesini vermek uygun olacaktır. Çünkü son yıllarda önce Televole, sonra da Pop-Star kültürüyle yetişen bir çok genç yakın tarihin çok önemli olaylarını bilmeden yaşıyorlar.

Tek Parti-Milli Şef İnönü dönemi:

10 Kasım 1938 tarihinde Atatürk'ün ölümü ile başlayan ve yapılan tahriplerin etkilerinin bugüne kadar ülkeyi etkilediği bir rezaletler dönemi.

Bu dönemde öncelikli olarak Gayrı Türkler devletin en üst kademelerine ve bu arada Cumhurbaşkanlığı makamına da doluştular. Türkler Sıtma, Verem gibi hastalıklardan ölürken yönetici zümre olan Kölemen idaresi memleketin her yanında kendileri için görkemli partiler ve balolar düzenleyerek adeta milletle alay ettiler. Sırf Milli Şef ve şürekasının göz zevkini bozuyor diye köylülerin Ankara caddelerinde yürümeleri polis marifetiyle yasaklandı. İkinci Dünya Savaşında, önce Almanlara sonra da Komünist Rusya'ya yaklaşarak kendi iktidarlarını koruma derdine düştüler. Rusya ile yakınlaşmayı o dereceye getirdiler ki, İkinci Dünya Savaşında Türkiye'ye sığınan Irkdaşlarımızı Sovyetlere iade etmekten, yani onları Kızıl Ölüm'e göndermekten hiç çekinmediler. Memleketin Milli Eğitim Bakanlığına komünistliği ve komünist hamiliği tescilli Hasan Ali Yücel'i getirerek okullarda çocuklara komünist propagandası yaptılar. Aynı dönemde Köy Enstitülerinde de bu milletin tarihinin hiçbir döneminde görmediği ahlaksızlıklar yaşanmış ve Enstitülerde görev yapan öğretmenler tarafından bu cinsi ve ahlaki sapıklıklar teşvik edilerek oradan mezun olan köylü çocukları tamamen materyalist ve komünist olarak vücutlarına enjekte edilen bu zehirleri kendileri gibi saf ve temiz Türk çocuklarına zerk etmişler, bu da 1960'lardan itibaren yaşadığımız korkunç travmaya yol açmıştır. Aynı Köy Enstitülerinde okuyan öğrencilere Alevi-Sünni karşıtlığı da propaganda edilmek suretiyle memlekette oluşturulan hava, bu satırları okuyan herkesin malumudur. Sırf bu rezaletlere karşı çıktıkları için, meşhur 3 Mayıs nümayişinin arkasından Türkçüler tabutluklara atılmış ve 2 yıla yakın bir süre, tamamen haksız olarak zindanlarda kalmışlardı.

Milli Şef rejiminin bu millete ihaneti burada da kalmamış, Amerika'dan Marshall yardımı alınarak, o tarihe kadar dışarıdan borç almamak ilkesini takip eden Türkiye Cumhuriyeti artık Dış Borç batağına ilk adımını atmış oldu.

Demokrat Parti İdaresi:

Büyük demokrasi vaatleriyle iktidara geçen Demokrat Parti idaresi, başta bulunduğu 10 yıl içerisinde, Tek Parti dönemine rahmet okutacak icraatlarda bulunmuş, sırf muhalif partiyi destekler kaygısıyla Türk Milliyetçileri Derneği kapatılmış, bir çiftin bir fincan tutan kanı aktı diye memlekette terör havası estiriliyor, köyden kente göç teşvik ediliyor ama bununla ilgili herhangi bir çalışma yapılmıyor, plansız ve programsız bir şekilde yapıma başlanan çeşitli işler için Amerika'dan durmadan kredi alınıyordu. Bu dönem de içine düştüğümüz durumun ikinci adımını oluşturuyordu.

27 Mayıs Askeri dönemi:

Demokrat Parti iktidarının askeri ve sivil bürokrasi ile ters düşmeye başlaması üzerine, dış tahrikler ve kışkırtmalarla 27 Mayıs Askeri Hareketi, ya da İhtilali, ya da Darbesi yapıldı. Bu darbenin ilk dönemlerinde memleket için bazı hayırlı hareketler olmakla beraber (DPT, TÜBİTAK gibi kuruluşların kurulması) zaman geçtikçe hareketi yapan Milli Birlik Komitesi içerisinde görüş ayrılıkları belirmiş, ve bu görüş ayrılıkları neticesi Komite ikiye ayrılarak kendilerine On dörtler denilen gurup tasfiye edilerek yurt dışına çıkarılmıştır. Ayrıca halkın oylarıyla iktidara gelen bir iktidarın silah zoruyla devrilmesi yolunu açarak daha sonra yapılan ve kimi başarılı kimi başarısız bir çok harekete de emsal teşkil etmek bakımından zararlı olmuştur.

Koalisyonlar ve AP İktidarı:

Bu dönemde memlekette ciddi kalkınma hamleleri yapılmış ama üniversitelere ve liseler manevi anlamda hakim olamayan iktidarın yanlış politikaları ve 1961 Anayasasının getirdiği ve kötüye kullanılan haklar sebebiyle üniversite ve lise gençleri arasında Moskofçuluğun ideolojiye bürünmüş şekli olan Komünizm büyük taraftar bulmuş ve bu da 1970'lerde terör olarak ülkemize geri dönmüştür. Teşkilatlı olarak ilk sağ-sol çatışmaları da bu dönemde başlamıştır.

12 Mart ve Koalisyonlar dönemi:

12 Mart 1971 günü hükümete verilen muhtıra bir gidişi önlemek kaygısı ile yapılmış,ama her zaman olduğu gibi bazı şeylerde ya aşırıya kaçılmış ya da hiçbir şey yapılmayarak sonra yaşananlara adeta davetiye çıkarılmıştır.Aynı dönemde siyaset çok parçalı bir görünüm arz etmeye başlamış,yeni yeni kurulan partilerle birlikte bir koalisyonlar dönemi başlamıştır.Bu dönemin Türk milleti için tek hayırlı tarafı ise, Temmuz 1974'te yapılan 1. ve 2. Barış Harekatlarıyla Kıbrıs Türklerinin Rum kaahpelerinin elinden kurtarılması olmuştur. Fakat terör önlenemediği gibi,hem ideolojik hem de etnik-bölücü bir mahiyete doğru hızla yol almaktaydı.

12 Eylül Askeri İdaresi:

Şartların olgunlaşmasını bekleyip bu ülkenin insanların kanlarının akıtılmasında büyük dahilleri bulunan o dönemin Askeri Kademeleri, nihayet 12 Eylül 1980'de, yani şartlar tam manasıyla olgunlaşınca ve tabii ki Amerika işaret verince yönetime el koydular. Suçlu ve suçsuz ayrımı yapmadan,siyasete ucundan kenarından karışan herkesi içeriye tıkıp çok çeşitli işkencelere maruz bıraktılar. Dış politikada Yunanistan'ın NATO'nun Askeri kanadına girmesine izin verilmesi gibi vahim bir hata yapılmış,Özal gibi tarikatçı ve Amerikanın sadık adamı olan birisini önce ekonominin sonra hükümetin başına geçirmekle Türk insanına en büyük kazıklardan birini atmışlardı.

ANAP-ÖZAL dönemi:

Bu dönemde ülkede gözle görülen bazı değişiklikler oldu. En büyük değişiklik Türk insanın zihniyetinde olmuş, yediden yetmişe herkes "Köşe Dönmeçi" "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" düşüncesinin hakimiyetine girerek Küresel Düzenin Efendilerine köle olmak yolunda hızlı adımlarla ilerlemeye başlamışlardı. İzlenen ekonomik rezalet politikaları neticesinde dış borçlar katlanarak büyümüş, enflasyon almış başını gitmişti. Tamamen apolitik yetiştirilen gençler ise 1990'lardan itibaren Televole kültürünün esiri ve oyuncağı haline gelerek kendilerinden tamamen uzaklaşmışlardı.

Ayrıca memleketi bölmeye uğraşan Ermeni-Kürt örgütü PKK terör eylemlerine başlamış, ama yılanın başını küçükken ezmesi gereken saygıdeğer (!) ilgililer(!), bu emperyalist destekli terör örgütünü "bir avuç çapulcu" olarak göstererek bu millete bir ihanette daha bulunarak Türk çocuklarından binlercesinin şehit edilmesine sebep olmuşlardır. Ayrıca hayali ihracat ve hortumculuğun kitabı da bu dönemde yazılmaya başlanarak bu milletin paraları kendi yandaşlarına, çeşitli cemaatçı ve Kürtçü guruplara peşkeş çekilerek onlar palazlanırken millet tam aksine fakirleşmiştir.

1990'lar: Bu dönemde ülke koalisyonlarla yönetilmiştir. PKK'nın siyasi kanadı olan Kürtçü parti, SHP ile ittifak kurarak meclise girmiş ve meclisin altını üstüne getirmişler, bunun sonucunda da kimisi hapse tıkmış, bazıları da asıllarına rücu ederek PKK'nın kadrolarında kendilerine yer bulmuşlardı. Aynı dönemde Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla ortaya çıkan Türk Cumhuriyetleri bir dönem Türkiye'de bir dalgalanma yaşattıysa da gerek devletin ve gerekse de milletin büyük kısmının bu konuda bilgisiz ve hazırlıksız olmasından dolayı ayağımıza kadar gelen fırsat heba edilmiş, Türk Cumhuriyetlerinde ya gerçek amaçlarını gizleyen sümüklü imamcılar ve PKK teröristleri ya da tamamen hayvani içgüdülerini tatmin etmek için giden,geri zekalı sapıklar güruhu egemen olmuş, bu da o Türk ellerindeki ırkdaşlarımız üzerinde çok kötü izler bırakmıştır.Bu dönemde alınan dış borçlar ve kredilerin taksitlerinde gecikmeler yaşanmaya başlamış, 5 Nisan 1994 günü kısmi devalüasyon ilan edilmiş, arkasından Gümrük Birliği masalıyla son 10 senede bu milletin 100 Milyar doları yurt dışına çıkarılmıştır. Dış politikada yaşanan gel-git neticesi iç politikaya da sirayet etmiş,28 Şubat'ta iktidarın yaptıkları ve yapmadıklarından kuvvet alan dış güçler, birilerini etki altında bırakarak çok parçalı koalisyon dönemini ortaya attılar.

ANASOL-M Hükümeti: Bu dönemde, biri sol diğeri ise sağ iki ulusalcı ya da milliyetçi partinin iktidar ortağı olarak bulunmaları, bazı hayırlı işler yapabilme fırsatını Türk milletin ayağına kadar getirdiyse de, iktidara hazırlıksız ve çoğu siyaset bilmeyen iki partinin vekilleri büyük acemilikler sergilemişlerdir.

Yine burada sözü edilen siyasiler bir çok manasız olaya da imza atmışlardır.

Örnek mi istiyorsunuz?

Ata yadigarı ve halis muhlis Türkçe olan İçel adının, bu iki parti milletvekillerinin isteği üzerine kaldırılarak yerine Rumca Mersin adının verilmesi mi desek, Doğu Türkistan'da her gün onlarca Türk işkencelerle öldürülürken Çin devlet başkanına madalya takılması mı desek, Küba sahillerinde darbuka çalmak mı desek, Kopenhag'da fotoğraf çektirmek uğruna Rumlara siyasi avantaj sağlamak mı desek... Listeyi uzatın uzatabildiğinizce...

Yine bu muhterem zevat, vatanın hayrına olabilecek birçok işi de sırf liderleri istemediği için yada kendileri de bilmediklerinden dolayı yanlış yaparak ülkenin bugünlere gelmesinde baş rolü oynamışlardır.

Sırf, bir kadın istedi diye "Af Yasası" çıkarılarak kendilerine kader mahkumu diyen bir sürü serseri, başı bozuk, hırsız ve tecavüzcü içeriden çıkarılmış, 2001 yılında yaşanan ekonomik krizden sonra da bu dışarı çıkarılan sözde kader mahkumları topluma dehşet saçmaya başlayarak, kısa zamanda tekrar çıktıkları deliklere geri dönmüşlerdi.

AB Uyum Yasaları adı altında bu millete ihanetin daniskası yapılmış, ne acıklı bir durumdur ki vaktiyle lamba yakıp söndürmeyi marifetten sayan toplum gözünün içine baka baka yapılan ihanete seyirci kalmıştır. Bir önceki DSP azınlık hükümeti döneminde yakalanarak Türkiye'ye getirilen ve mahkeme tarafından idama mahkum edilen evrim teorisinin özgün kanıtı, sırf Avrupa ve Amerika öyle istiyor diye, İmralı adasında ömür boyu turistik tatile gönderilmiş, krizden sonra da İMF ve ABD'nin isteğiyle Alman-Arnavut kırmaması bir Amerikalı TC vatandaşını Ekonomiden sorumlu Bakanlığa getirerek memleketin bütün sırları ortaya ve bu arada da Pentagon'a iletilmiş oldu. Sonunda da bu İMF memuru, DSP'yi ikiye bölüp kendisi de CHP'ye geçerek bu işten sıyrılmış oldu. Bu iktidarın dönemi ise, iktidarda bulunan bütün partilerin meclis dışında kalmasıyla sonlandı.

AKP Dönemi:

Kamuoyuna büyük reklamlar ve pompalamalarla tanıtılan AKP iktidarı döneminde yapılanlar ise kendisine en benzer konumda bulunan Tek Parti-Milli Şef dönemine bile rahmet okutacak nitelikte oldu. Son 1.5 yılda yaşananları şöyle bir düşünürsek Amerika'dan aldığı emirleri uygulayan, bu emirler doğrultusunda kendilerini inkar eden, AB'ye girmek için toprak ve denizlerde taviz veren, ülke topraklarını yabancılara peşkeş çeken, yıllarca din kardeşlerimiz dedikleri Irak'ın işgaline karşı seyirci kalan ve hatta bu işgale katılabilmek için yasa tekliflerini peş peşe meclise getiren, Türk askerinin başına çuval geçirilmesini mantı yedikleri masaya tesadüfen serilen gazetelerden öğrenip utanmadan "ne notası, müzik notası mı" diyen, Amerika ve kendi içlerindeki PKKlılar istedi diye teröristlere af çıkartan, Amerika'da Yahudi örgütlerinden ödül alıp papaz elbisesi giyen, 28 Şubat döneminde küfür ettikleri bir emekli subayla İsrail'e giden, Türk ırkının son yüzyılda yetiştirdiği en büyük kahraman olan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı "Bozkurt" Rauf Denktaş'a terbiyesizce saldıran, tamamen gayri-Türklerden oluşan ve ağababaları Özal'ın yıllar önce söylediği "Türk dediğin nedir ki!" sözünü kendilerine şiar edinen bir iktidar var karşımızda.

Bugüne tekrar gelecek olursak, bu hallere düşmemize sebep olanlar şunu bilmelidirler ki, "Tanrı Türk'ü kendisinin has ordusu olsun diye yaratmıştır. Her kim ki ona karşı gelir yada bir şekilde ihanet eder, bunun cevabını en sert şekilde alır."

Artık, biz Türklerin kaybedecek herhangi bir şeyimiz ve bir şey kaybetmeye tahammülümüz yoktur. Bundan sonra kaybedecek şeyleri olanların korkma ve çekinme zamanı gelmiştir. Bizler bizden öncekilerin yaptığı gibi işimizi Ahrete bırakmayacağız. Bu hallere düşmemizin sorumlularından, kim ve hangi görevde olduğuna bakmadan, tek-tek hesap soracağız. Kutlu Türklük yolunda ayak bağı olacak kimseleri ve teşekkülleri de bu kutlu vatan toprağından ebediyen kazıyacağız. Satırılarımı Yüce Atatürk'ün şu sözü ile bitiriyorum. "Türk milleti! Başına geçireceğin yöneticilerin kanındaki cevher-i asliye dikkat et!"

Tanrı Türk'ü Korusun!

3 MAYIS VAROLUŞTUR

■ KUTALMIŞ OCAKLI

Savaşmaktan kaçınır, kim varsa alnı kara;
Kan dökmeyi bilenler hükmeder topraklara...
Kazanmanın sırrını bilmiyorsan git , ara
“Çanakkale” ufkunda, “Sakarya” toprağında

1944... Komünizm rüzgarının dalga dalga yayıldığı , tüm dünyayı etkisi altına aldığı , Anadolu coğrafyasında başta Milli Şef olmak üzere tüm satılık şer odaklarının , Yüce Türk’ün kurtuluşunu kızıl komünizm çizimleri altında aramaya başladığı günler... Düne kadar Amerikan mandasına sarılan, milliliği kendinden menkul sağır şefin , Stalin yoldaşına aşk nameleri yazdığı günler...

3 Mayıs 1944... Demirperde emperyalizmine karşı Türk’ün başkaldırdığı, Bozkurtların damarlarındaki kanın gereğini yerine getirdiği , asilce haykırdığı gün!

Türk olunmaz , Türk doğulur!!! Türklüklerini, salt Türkiye Cumhuriyeti nüfus cüzdanları üzerinde taşımaktan mürekkep boş yaratıklar için, Türkçülük hareketinin bir önem arz etmemesi tabii ki çok doğaldır. Lakin, bu kimliği tüm benliğinde ve hücrelerinde özümsemiş, Türklük gurur ve şuurunu yaşayanlar için şiar; Türklük ebet müddet, Türklük kutlu bir varoluş savaşıdır ve Türklük alemi dünya sahnesinde bulunduğu sürece de bu savaş devam edecektir. Namertler eksik olmayacaktır Yüce Türk Irkı’nın arkasında. Buna mukabil, Bozkurtlar da geri durmayacaklardır Türk ellerinde.

Dün ruhlarını Paris’e ve Moskova’ya satanların, hiç beklemedikleri bir anda , her birini rahat yerlerinden sarsan , suratlarına tokat gibi patlayan Koca Atsız’ ın mektupları, Cumhuriyet tarihinde bir ilk teşkil etmesiyle , ayrı bir önem ve ehemmiyet taşımaktadır. Mahkeme süreciyle birlikte, emir aldıkları tek merci damarlarındaki asil kan olan yüzlerce Bozkurt’ un hiç plansız ve teşkilatsız , sabrı tükenince haykırarak yurdunun meydanlarına çıkması da , tarihten bir sayfa olarak bugün ki, suskun Türk Gençliğine büyük bir emir telakki etmektedir.

Yüzlerce Türk Sevdalısının , yüzlerce gönüllü neferin Beylerbeyi Atsız’ ı Ankara tren garında karşılamalarının ardından gelişen süreçte, Sıkı Yönetim Mahkemelerinde görülen İrkçilik-Turancılık duruşmaları esnasında, Atsız Hoca ve arkadaşlarını yalnız bırakmayan Türkçü gençlerin, sokaklarda dövülmeleri, tartaklanmaları ve tutuklanmaları da , son 30 senedir bu büyük heyecanı düğün salonlarında, hamasi nutuklarla, şölen ve eğlencelerle hatırlayanlara , büyük Türkçülük hareketini dört duvar arasına mahkum edenlere de bir ders olmalıdır. Evet! Türkçülük ilmi bir fikir hareketidir fakat vatan ve millet müdafaası söz konusu olduğunda sokaklara inmesini de bilir! Meydanlar Bozkurtlarındır!

44’de ciddi şekilde sesini duyuran Türkçülük Hareketinden günümüze, bu Kutlu Dava’ nın dahili ve harici düşmanları hiç eksik olmamıştır. Dışardan, geneli, gayri-Türk fikir akımları ile saldırmış, kendi içerisinde de bir çoğu oturdukları rahat koltuklarının rehabetinden bir daha kendilerini kurtaramamış, kimi aklı evvelerde zavallılıklarını açıkça sergileyerek , çıkardıkları 3 tane kitapla kendilerini fasulye gibi nimetten saymış, İrk kavramının içine din sokuşturmaya uğraşırken; Türklüğü çöl bedeviliğine çevirmeye çalışmışlar, Türkün Bozkurt yapısını yumuşatabileceklerini sanmışlardır.

İşte tüm bu riyakar ve sahtekar sürüsünün soy kütüklerine bakıldığında ise, ya köken olarak Türk değil etnik özrürlü ya da bir şekilde bir taraftan kanlarına sidik bulaşmış olduğu görülür. Bütün bu dala verelerin ardından, bir de kendilerini Milliyetçi Türk Gençliğine , Türk Ülküsünün teorisyenleri olarak lanse edip kakalamaya çalışırlar. Hele hele, bu çirkefliklere tarikat ve cemaatlerin kısaçalarını eklersek , Türkçülüğün içinde bulunduğu büyük tehlike daha iyi idrak edilir.

Yüce Türk Irkı’nın ateşle imtihanı aralıksız devam etmekte ve en ağır dönemlerini yaşamaktadır. Şu aşamada Türkçü Gençliğin içinde bulunmuş olduğu tehlikeleri anlatmanın yersiz olduğu kanaatindeyiz.

Çözüm ve önerilerimizi yıllar önce Atsız Bey'in yapmış olduğu gibi , bütün nefsi duygularını aşarak sadece ülkümüzün ve hedeflerimizin dünya Türklüğünün geleceği için sağlam ve kararlı adımlar atmak olduğunu biliyoruz. Bu uğurda Türkiye'nin ve dünyanın neresinde olursa olsun aynı kanı taşıdığımız , aynı soydan geldiğimiz kandaşlarımızla birlikte , Gazi Mustafa Kemal Başbuğun deyimiyle, dünyada ki bütün Türklerin vatani olan Türkiye Cumhuriyeti Devletinde güçlü bir yapılanma , teşkilatlanma vaktinin geldiği aşıkardır. Bundan böyle Türkçülerin hareket kabiliyetlerini , örütbağ (internet) alanlarının dar ve sığ ortamlarında köreltmek gibi bir lüksü olamaz. Bir an önce her biri bulundukları yerde ayağa kalkmalı ve seslerini yükseltmelidirler. Tıpkı 3 Mayıs 'ın dört duvar arasına sıkıştırıldığı gibi , hiçbir Türkçünün de bu davayı sanal alemde tek bir sayfaya sıkıştırmaya da hakkı olamaz. 3 Mayıs 2004 bir miyaddır. Artık vakit gelmiştir. "Bozkurtlar diriliyor!"

Sonuç itibari ile Asil Türk Irkı'nın ve Dünya Türklüğünün tek kurtuluş reçetesi olan "Türkçü Dünya" görüşünü yürekten ve gönülden benimsemek, bununla beraber gelecek kuşaklara bırakılacak olan, mensubiyet şuurunu yakalamış, bu uğurda hiçbir fedakarlıktan, ızdıraptan ve çileden kaçınmayacak gerçek mücadele insanına , gerçek Türk Gencine, gerçek Türk aydınına ihtiyacımız olacaktır. Muhtaç olduğumuz kudret damarlarımızda ki asil kanda mevcuttur.

Izdirabı kanına katta göz kırpmadan iç!
Varsın gülsün ardından, ne çıkar, bir iki piç...
Bu varlık dünyasında yalnız senin hiç mi hiç
Bir şeyin olmayacak... Hatta mezar taşında...

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN...

İLTERİŞ TÜRKÇÜLER DERNEĞİ

YAKARIŞ 2

Bir gün olur, elbette eski beğler dirilir;
Yine kılıç kuşanır tarihteki paşalar.
Yine canlar alınıp nice canlar verilir,
Yiğit akınımızdan yine dünya şaşalar.

"Türk tarihi" denen kahramanlık şiirini
Yeniden yazmak için harcayacağın kandır.
Mısraların içinde en güzel ve derini
Batıda "Niğebolu'", doğuda "Çaldıran"dır.

Yine batılıların üçüncü Kosova'da
Topraklara sereriz, bir değil, birkaçını.
Çekilince kılıçlar yeniden Haçova'da
Param parça ederiz Cermenliğin haçını.

Yine ufka açılır şanlı korsanlarımız,
Bir Türk gölü yaparlar Akdeniz'in içini.
Acı acı gülerken bu gün susanlarımız.
Yarın rezil ederler Romalının piçini.

Genç Fatih'in ordusu yine tekbir alınca
Söndürürüz kâfirin Meryem Ana mumunu.
Haritadan sileriz Tuna'ya at salınca
Ulah'ını, Sırb'ını, Bulgar'ını, Rum'unu.

Gövdesini elbette döndürürüz kalbura
Bir geçerse Moskof'un elimize yakası.
Çanakkale önünde yine kopar bir bora
Süngümüzle bozulur İngiliz'in cakası...

Yiğit Harbiyeliler! Öğrenin dersinizi:
Kahraman göz kırpmadan düşmana saldırandır.
Vazifeniz: Kaniye, Silistire, Pilevne,
Niğebolu, Kosova, Malazgird, Çaldıran'dır.

Yarın Yavuz dirilip bize buyruk verince
Kızgın kum çöllerini yeni baştan aşarız.
Kanlarımız sebildir; akıtarak hepsini
Belirsiz mezarlarda anılmadan yaşarız...

IRKÇILIK-TURANCILIK MESELESİ

■ NEJDET SANÇAR

Türk ırkının içimizde yaşayan sinsi düşmanlarının ırkçılık ve Turancılık kelimelerini kendilerine siper etmek suretiyle Türkçülüğe yapmakta olduğu saldırılar devam ediyor. Bu milletin düşmanı olmaması gereken bir takım zayıf karakterli, bilgisiz veya kafasız kimseleri de saflarına almış olan düşmanların sistemli çalışmalarının Türk milliyetçiliği için hayli zararlı olduğu muhakkaktır. Çünkü hücum sinsi ve aldattıcıdır ve düşman gizlidir. Gizlenmiş düşman elbette ki meydana olandan çok daha tehlikelidir.

Bu iki kelimeyi siper yapan Türkçülük düşmanları, Türklüğe en büyük satırı 1944 haçlı seferinde atmışlardı. O namert taarruzun nasıl bir kocaman yalana dayanmak suretiyle yapıldığı bugün bir mahkeme kararıyla sabittir. Fakat mahkemede tecelli eden adalet, 1944'ün bazı kafalara ve gönüllere soktuğu istifhamları oralardan tamamen söküp atabilmiş değildir. Üstelik düşmanların gayretiyle istifhamlar belki daha bile büyümüştür.

Türk fikir tarihi hakkında pek bilgisi bulunmayan bir çok kimseler, bugün Irkçılık ve Turancılık denince en hafifi, çekinilmesi gereken iki fikir düşünüyorlar. Yine bir çok kafalarda ırkçılık ve Turancılık fikirlerinin 1944'deki haçlı seferinde tevki edilecek ve o zaman kendilerine ırkçılar-Turancılar adı takılan Türkçüler tarafından ortaya çıkarıldığı düşüncesi bulunuyor. Türkçülük düşmanları bu yanlış ve hatta gülünç düşünceleri takviye edici neşriyatta bulunmakta devam ettikleri için bu konuda sık sık konuşmak da zaruri olmaktadır.

Hakikat şudur ki ne ırkçılık, ne de Turancılık fikirlerinin Türklük için, Türklük bakımından korkulacak bir tarafları yoktur. Çünkü bu fikirler, Türk'ün yücelmesini düşünen Türk kafalarında doğmuş, kitaplara geçmiş, yüzyıllarca işlene işlene bugünkü şeklini almıştır. Turancılık, Tanrı'nın bir millet olarak yarattığı, fakat birkaç yüz yıldır birbirlerinden ayrı olarak yaşayan insanların, eskiden olduğu gibi yine bir bayrak altında toplanmaları fikridir.

Bu fikrin Türklük için korkulacak, çekinilecek neresi vardır? Türklük, Türk aleminin tahminen üçte bir nüfusunu bağrında yaşatan Türkiye olarak mı, yoksa hürriyetine kavuşmuş bütün Türklüğün birleşmesi ile büyük Türkiye'nin meydana gelmesi takdirinde mi daha korkusuz, daha rahat, daha itibarlı bir cemiyet olabilir?

Bütün Türklerin birleşebilmeleri kolay mı ve hatta mümkün mü denebilir. Bunun mümkün olup olmadığı ayrı bir meseledir. Fakat 50-60 milyonluk büyük bir Türk devleti düşünmenin (hatta hayal etmenin) Türklük bakımından, Türklük için ne zararı vardır? Bu düşüncenin, ebediyen bir hayal olarak kalsa bile, Türk milletinin kalbinde milli alevler yaratması dahi bir kazanç değil midir? O halde Turancılığın Türklük için korkulacak, ürkülecek neresi vardır?

Irkçılığa gelince; Türk ırkçılığı Türk'ün üstün vasıflarını yaşatmak ve başka ırklara mensup ve bu ırkların davalarını güden Türk vatandaşlarının büyük mevkilere çıkmamalarını isteyen bir fikirdir. Acaba Türk ırkının, mesela savaşıklık veya ahlak gibi büyük vasıflarını yaşatmanın, yahut bu devletin vatandaşı olduğu halde Türk'ten gayrı bir milletin ırki davasını güden insanların devletin kilit mevkilerine geçmemelerini istemenin milletimize getireceği kötülük nedir? Bir Türk kadar Türkleşmiş insanlara kimsenin bir diyeceği olamaz. Lakin Türklüğü sade nüfus kağıdındaki kayıttan ibaret olup evinde Türkçe'den başka dil konuşan, gönlünde Türk'ten başka bir milletin sevgisini taşıyan, ülküsü Türk'ün ülküsünden gayrı bir ülkü olan insanları bu milletin çocukları sayıp da onları devletin en büyük mevkisine oturtmanın Türklüğe ne gibi bir faydası olur?

Bu devletin Rum, Ermeni ve Yahudi ırklarına mensup vatandaşları da vardır. Cemiyette onlar için de eşit haklar tanınmıştır. Fakat bir Rum vatandaşın Milli Savunma Bakanlığına, bir Ermeni'nin dışişleri bakanlığına, bir Yahudi vatandaşın başbakanlığa gelmesine hangi Türk razı olur? Bu vatandaşlardan birisinin Genel Kurmay Başkanı, bir başkasının ordu kumandanı olması mümkün müdür?

Türkiye'nin Yunanistan'la çatışacağı bir gün milli savunma bakanlığında veya genel kurmay başkanlığında bir Rum vatandaşı bulunduğunu düşünelim. Bu ne demektir?

Aynı durumu, başka ırklara mensup olup Türkleşmedikleri için o ırkların şuurlarını taşıyan ve bunun neticesi Türkiye'de ayrı ırki davalar güden Müslüman vatandaşlarımız için de düşünebiliriz. İşte Türk ırkçılığı, ancak vatandaşlık bakımından Türk sayılmaları mümkün olan bu gibi insanların büyük mevkilere geçmemelerini istemektir. Bu da, başka milliyetlere mensup bu insanların Türklüğe karşı, tarihte binlerce misaline rastlanan yeni ihanetlerde bulunmamaları içindir. Yani Türk ırkçılığı, Türk'ü muhtemel ihanetlerden korumak düşüncesidir.

Gerek Turancılık, gerekse ırkçılık (Türk ırkçılığı) Türk'ün kafasından doğmuş fikirlerdir. Esasen Türklük için fayda arayan fikirlerin Türk olmayanların kafasından doğması mümkün olabilir mi? Bu böyle olmakla beraber, şöyle bir on yıl var ki, Türkçülük fikrinin (yani Türklüğün) düşmanları, Türk ırkçılığı ve Turancılık fikirlerini yabancı menşeli fikirler olarak gösterme gayretindedirler. Bu gayretin bir çok bilgisiz kafalarda, istenilen menfi tesiri gösterdiği muhakkaktır. Halbuki küçük bir muhakeme, bu bilgisiz kafaları bile hakikate götürmeye kafi gelir. Bir fikrin benimsenmesi için onun muhakkak yerli malı olması mı lazımdır? Mesela bugünkü Batı Demokrasisi Türk icadı mıdır? Türk icadı olmadığı halde demokrasiyi beğenmemizin, onu tatbik etmemizimizin sebebi nedir? Bu husustaki ölçümüz şüphesiz Türklüğe fayda derecesidir. Yabancı menşeli batı demokrasisini Türklüğe faydalı olduğu için benimserken, aynı ölçüyü ırkçılık ve Turancılık fikirlerine niçin tatbik etmeyelim? Yani, Türkçülük düşmanlarının iddiaları gibi bu fikirler yabancı menşeli olsalar da, o fikirleri tepmemiz için, bu yeter bir sebep olabilir mi? Kaldı ki, Hitler'in siyasi ırkçılığının taklidi denilen içtimai Türk ırkçılığı da, Turancılık da özbeöz Türk fikirleridir. Her ikisinin de büyük bir mazisi vardır. Bilhassa Türk ırkçılığının mazisi pek eskidir. Bunun vesikalarını geçmiş yıllarda ortaya koymuştuk.

Türkçülük düşmanları aynı yalanları tekrarladıkça bizim de bu vesikaları yeniden gözler önüne sermemiz zaruri oluyor.

İçtimai bir fikir olan Türk ırkçılığının, siyasi Alman ırkçılığının taklidi gibi gösterilmesi bayağı bir yalandır. Bu iddianın ilk olarak komünistler tarafından ileri sürülmüş olduğunu düşünmek bile, bu hususta bir hükme varmak için yeter. Yalnız hadiselerden ve fırsatlardan faydalanmasını çok iyi bilen kızılar bu yalanlarını o kadar çok tekrarlamışlardır ki, bugün Türkiye'deki fikir cereyanları hakkında esaslı bilgisi olmayanlar hala bu yalanın tesiri altında bulunmaktadır.

Siyasi Alman ırkçılığı yeni bir fikirdir. Dünyaya hükmetmek gibi gülünç bir fikrin esiri bir avuç insanın elinde bir silah olarak kullanılan bu fikir, bugün onlarla birlikte tarihe karışmıştır. Türk ırkçılığı ise çok eski bir tarihe maliktir ve hiçbir zaman siyasi bir fikir olmamıştır. Türk ırkçılığı Türkçülük adını verdiğimiz ulu fikrin bir unsurudur ki bu bakımdan Türk milliyetçiliğini onsuz düşünmek mümkün olamaz.

Türk milliyetçiliği tarihi hakkında bilgisi olanlarca malumdur ki Türk ırkçılığı, birbirini tamamlayan iki fikirden mürekkeptir. Bunlardan birisi, Türklerin başka milletlerden bir çok bakımlardan daha kabiliyetli ve üstün oldukları, diğer yabancı milletlere mensup kimselerin Türklüğe ihanet ettikleri ve edecekleri inancıdır. Bu iki inanç edebiyat ve fikir tarihimizin bir çok eserlerinde yüz yıllar boyunca tekrarlanmıştır.

Tanrının Türk'e, diğer milletlerden ayrı, onlarda bulunmayan bir çok meziyetler bahsetmiş olduğu bir hakikattir. Türk bu hakikati çok eski çağlardan beri kavramış durumdadır. Bugün elimizde bulunan eski, çok eski çağlara ait vesikalarda bile bunun izlerini, eserlerini görüyoruz. Türk, Tanrının bu lütfu ile gurur duymuş, kendini başka milletlerden ayrı ve üstün saymış, bununla övünmüş ve bu inancını eserlerinde de belirtmiştir.

Milletimizin, kendisini başka milletlerden ayrı olarak düşündüğünü gösteren en eski vesika "Yaratılış Destanı"ımızdır.

Türk muhayyilesine göre kainatın yaratılışını anlatan bu en eski destan parçamız, insanların bir babadan değil başka başka soylardan türediklerini kabul etmektedir. Bu destana göre Tanrı Karahan, dünyayı yarattıktan sonra yerden dokuz dallı bir ağaç bitirerek her bir dalın altında bir insan yaratmıştır. Yeryüzündeki insan ırkları işte bu dokuz insandan meydana gelmiştir, yani kökleri başka başkadır.

Kendilerini öteki insanlardan ayrı bir varlık sayan Türkler, aynı zamanda o insanlardan üstün olduklarına da inanmışlardır. Bu inanış, irki bir gurur halinde nesilden nesile geçerek günümüze kadar gelmiştir. Burada bu inanca ait vesikalardan bazılarını sıralayacağım:

1-Türklük gururunu haykıran vesikaların en eskisi, milattan önceki birinci yüz yıla ait bir mektuptur. Kun Türklerinin padişahı olan Holuku'nun Çin hükümdarına yazdığı bu mektubun baş tarafı (bugünkü Türkçemizle) şöyledir:
“Güneyde büyük Han sülalesi hüküm sürüyor. Kuzeyde ise güçlü Kun sülalesi hüküm sürüyor. Kun, göğün mağrur oğludur ki ufak saray teşrifat ve merasimine ehemmiyet vermez...”

Türk ırkını göğün mağrur oğlu diye vasıflandıran bu satırlardaki üstünlük inancı aşikardır. Çin sarayının teşrifatına ehemmiyet verilmemesi de, bir tenezzül meselesi olarak, aynı inancın bir ifadesinden başka bir şey değildir.

2-Türk ırkçılığının üstünlük fikrini terennüm eden eserler arasında Gök Türk anıtları müstesna bir yer alır. Tanrının dahi “Türk Tanrısı” olarak vasıflandırıldığı bu eserlerde, şanlı atalar kendilerini Yaradanlarıyla birlikte başka bir alem olarak göstermektedirler. Kül Tigin anıtındaki “üstte gök çökmese, altta yer delinmese Türk milleti senin yurdunu ve türeni kim harap edebilir?” şeklindeki meşhur hitap ise, Türk üstünlüğü inancının en güzel misalidir. Günümüzden on üç yüz yıl önce taşta kazınmış bu sözler, Türklerdeki ırk gururunun eşsiz bir delilidir. Yurtlarını yıkacak bir insan gücü tanımayan Gök Türklerdeki bu yüksek ruh, Türk ırkçılığının da ölmez bir vesikasıdır.

3- Kaşgarlı bilgin Mahmut da Divani Lügati-Türk adlı meşhur eseri ile Türk üstünlüğü fikrini müdafaa eden bir milliyetçidir. Bu değerli eserin tercümesinden şu satırları okumak Kaşgarlı'nın bu husustaki fikrini öğrenmek için kafidir:

“Tanrı onlara Türk adını verdi ve onları yeryüzüne hakim kıldı. Zamanımızın hakanlarını onlardan çıkardı. Dünya milletlerinin idare yularını onların eline verdi. Onları herkese üstün eyledi, kendilerini hak üzere kuvvetlendirdi. Onlarla birlikte çalışanı, onlardan yana olanı aziz kıldı ve Türkler yüzünden onları her dileklerine erıştirdi.”

4-On ikinci yüz yılda yaşamış olan meşhur Fahrettin Mübarekşah da Türk'ün üstünlüğü fikrini müdafaa eden simalardan biridir. Mübarekşah'ın bu fikirleri “Tarih-i Fahrettin Mübarekşah” veya “Şecere-i Ensab” adlı eserindedir.

Mübarekşah bu eserinde Türkleri yeryüzünün en üstün milleti olarak göstermekte ve bu tezini bir çok delil ve misallerle kuvvetlendirmektedir. Mübarekşah, Türk üstünlüğü fikrini bilhassa şu bakımdan mütalaa etmiştir:

- a) Yeryüzündeki bütün milletlerin halkı, başka ülkelere gittikleri vakit aşağılanırlar; yalnız Türkler müstesna...
- b) Yeryüzünde para ile satın alınan bir kölenin padişah olduğu ancak Türklerde görülmüştür...
- c) Türk yurdu Türkistan, yeryüzünün en büyük ülkesidir.
- ç) Türkçe en güzel ve heybetli bir dildir.

Mübarekşah'ın bu hususu belirten fikirlerinden işte bazı cümleler:

“Eğer biri sorsa ki izzet ve devletin Türklere nasip olmasının delili nedir? Ona şu cevap verilir: Cihan halkının hepsi kendi ehil ve aşireti arasında, kendi şehrinde iken aziz ve mükerrem olur; gurbete, yabancı yurda giderse, hor ve zelil olur, hürmeti kalmaz...Yalnız Türklerin vaziyeti bunun aksidir.Onlar kendi yurtlarında iken diğer Türklerden farksızdırlar. Lakin onlardan ayrılıp Müslüman memleketlerine geldikleri zaman, kadir ve kıymetleri ziyadeleşir; emir ve sipehsalar olurlar.”

“Adem zamanından bugüne kadar para ile satın alınmış kölenin padişah olduğu görülmemiştir. Yalnız Türkler bundan müstesnadır. Türklerin padişahı olan ve aklının kamillliği, fikrinin doğruluğu, bilgisinin çokluğuyla tanınan Afrasiyab’dan bir mesel nakl olunur: Türk sedef içinde deryada bulunan bir inci gibidir. Kendi yurdunda bulunduğu zaman kadir ve kıymeti yoktur. Lakin oradan çıkınca, denizden ve sedeften çıkmış inci gibi, kıymetlenir. Hükümdar taçlarının ve gelinlerin ziyneti olur...”

“Eğer Türklerin başka hiçbir şerefi olmasa, sultan-ı İslam’ın Türk olması onlara fahır ve mübahat vesilesi olur ve Türklerle Türkistan yalnız bundan dolayı bütün dünyaya müraccah tutulur...”

“Emirlerin ve sipehsalarların çoğu Türktür. Devlet onlarındır. Bütün insanlığın muhtaç olduğu nimet ve servet onların elindedir. Asiller, büyükler ve büyüklerin çocukları Türklerin hizmetindedir. Ve onların devleti sayesinde asude ve muhteremdirler...”

5-Büyük Çağatay şairi Nevai de Türk üstünlüğünü ispat etmek için eser veren şuurlu bir milliyetçidir. Bu şiirle şuuru nefsinde toplamış ulu Türk’ün, Türk ve Acem dilini mukayese eden “Muhakemet-ül Lugateyn” adlı meşhur eseri Türk ırkçılığının da bir vesikasıdır. Nevai, Muhakemet-ül Lugateyn’de esas olarak Türk dilinin Acem dilinden üstün olduğunu ispat etmek istemiş ve etmiştir. Fakat bu arada Türk’ün de, başkalarından üstün sayılan Acemden daha üstün olduğunu göstermiştir. Nevai, bu üstünlüğü şöyle belirtmektedir:

“Türk kendi diliyle Acemlerde bulunmayan incelikler, güzellikler ve sanatlar göstermiştir. Türklerin hemen hepsi Acem dilini bilirler ve bunda büyük kabiliyet gösterirler. Hatta Türk şairlerinin çoğu Fars diliyle Farslar gibi güzel şiirler yazmışlardır. Fakat Acemlerden hiç biri Türkçe konuşamaz. Biraz konuşmasını bilenler de Türkçe’nin inceliklerini anlayamaz. Binde bir Türkçe öğrenenler ise konuşmaya başlayınca, onların Türk olmadıkları ilk sözlerinden belli olur. O kadar gülünç bir durumda kalırlar.”

Türk’le Acem’in kabiliyetini bu şekilde ortaya koyan Nevai, kendi ırkının üstünlüğü neticesini şöyle çıkarmaktadır:

“Türk’ün ahlakının, yaratılıştan Fars’tan daha üstün olduğuna bundan daha kesin şahit yoktur ve hiç kimse buna karşı bir şey söyleyemez.”

6-Türk ırkçılığının büyük bir siması da 17. yüzyılda yaşamış olan Vani Mehmet’tir. Vani Mehmet’in bu husustaki fikirleri Arais-ül Kuran ve Nefais-ül Fukran adlı tefsirindedir. Vani Mehmet’in ırkçılığını iyice anlayabilmek için, önce Kuran’daki bazı surelerin Arapları tehdit eden bazı ayetlerini bilmek lazımdır. Bunlardan biri Tevbe suresinin bir ayetidir ki Hazreti Muhammet Tebuk gazasına çıkacağı zaman yanındaki Arapların gevşek ve yavaş davranmaları yüzünden nazil olmuştur. Bu ayetin Türkçesi şöyledir:

“Eğer siz buyurulan gazaya çıkmazsanız, Tanrı sizi en büyük azap ile cezalandıracak ve sizin yerinize sizden olmayan başka bir kavmi koyacaktır. Sizin savaşa çıkmamanız Tanrı’ya hiçbir zarar vermez, çünkü Tanrı her şeye kadirdir.”

Maide suresinin bir ayetinde, İslam’ın başına getirilecek Arap’tan başka olan bu kavim şöyle övülmektedir:

“Ey müminler! Bazılarınız dininizden döndüğünüz takdirde, Tanrı yakında öyle bir millet getirecektir ki, Tanrı onları ve onlar da Tanrı’yı sever. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, fakat kafirlere karşı amansızdırlar.” Tanrının sevdiği, Tanrıyı seven ve kafirlere karşı amansız bu milletin hangi millet olduğunu Arap tefsircileri yüzyıllarca aramışlar bu şerefi bazı milletlere, hatta meleklerle vermek istemişlerdir. İşte Vani Mehmet, tefsirinde, başka tefsircilerin çözemediği bu düğümü çözmekte ve Tanrı’nın bahsettiği bu kavmin Türk kavmi olduğunu söylemektedir. Vani Mehmet’in delilleri şunlardır:

a) Türkler karada ve denizde bütün kafirlerle çarpışıp onların yurtlarını almışlar, oralarda İslami esasları tatbik etmişler ve onlara İslam’ı kabul ettirmişlerdir.

b) İslam dinini kurtaran Türkler olmuştur.

7-Yakın çağlar tarihimizde edebiyat sahasında Türk üstünlüğü fikrinin nazım şeklinde en güzel misallerini verenler arasında Mehmet Emin Yurdakul, mühim bir yer işgal eder. Merhumun şiir bakımından fakir, lakin şuur bakımından pek zengin manzumeleri arasından seçilmiş şu birkaç mısra Türk üstünlüğünü türlü cepheleriyle göstermektedir:

**İleriye! Türk'ün alını
Yalnız Rabbe secde eder!**

**Pençen gibi kafan da
Elinkinden üstündür!**

**Sen doğmamış olsaydın dünya geri kalırdı,
Gök kubbenin altında her yeri yas alırdı,**

**Onun ulu milletinin koyun güden çobanı
Başka ırkın elmas taçlı hakanından uludur!**

Kendi milletinin bir çobanını başka ırkın hükümdarından üstün gören bir Türk olarak, Mehmet Emin Yurdakul, edebiyat ve fikir tarihimizde elbette ki bir Türk ırkçısıdır.

8- Müftü oğlu Ahmet Hikmet de edebi nesirlerinde, büyüklüğüne inandığı ırkının üstünlüğünü bir çok defalar haykırmıştır. Çağlayanlar, merhumun, Türk üstünlüğünü güzel sözlerle tespit eden satırları ve cümleleriyle süslüdür. Yalnız şu iki parçası, Müftüoğlu'nun Türk ırkçıları arasında yer alması için kafidir:

**"Oğul! Ey Türk oğlu! Alnını yükselt,
göğsünü ger. Etrafına gurur ile bak!
Ayağının altında görünen şu geniş cihanın
hakimi sensin, senin neslin olacaktır."**

**"Bir ulu çınarsın ki kırılır, eğilmezsin; ölümler
inlemezsin. Sen şarkın kınına giremeyen bir
kılıcınsın; dövüle dövüle tavlansın, urula urula
kırılırsın.Yine her parçadan bir kıvılcım,
her kıvılcımdan bir şimşek çıkar. İlahi bir
kuvvetin, ebedi bir feyzin var, ey Türk!"**

İşte bunlar edebiyat ve fikir tarihimizin Türk'ün üstünlüğü fikrini terennüm eden sayfalarından bazılarıdır. Milattan önceki çağlardan başlayıp zamanımıza kadar gelen bir fikrin, Türk'ün başka ırklardan bir çok bakımlardan üstün olduğu fikrinin, artık Alman

ırkçılığının bir kopyası, bir taklidi sayılmasına imkan var mıdır?

Türk ırkçılığının ikinci unsuru olan yabancı soylu kimselerin Türk devletinde mühim yerler işgal etmemeleri prensibine gelince:Bu fikir,Türkler arasına karışıp mevki sahibi olmuş yabancıların Türklüğe yaptıkları seri halindeki ihanetlerin tabi bir neticesidir. Tarihimizin bilhassa Osmanlılar çağı bu cins ihanetlerle doludur.Bu seri halindeki ihanetleri tarihlerinden öğrenen milliyetçi Türklerden bir kısmı bu ihanetlerin yeni örneklerle devam edip gitmemesi için yabancı soylu ve bunun neticesi yabancı milli davalı kimselerin devletimizin mühim mevkilerine çıkmamaları icap ettiği fikrini ileri sürmüşlerdir.İşte bugün Türkçülük düşmanlarının en çok saldırdıkları bu fikirdir.

Türk ırkçılığının bu unsuruna en çok yakın tarihimizde rastlanmaktadır.Bunun sebebi de Türklük şuurunun bu devirde ki inkişafıdır.Bilhassa Türk tarihi ile uğraşan Türkler bu derdi görmüşler, bu derdin tek çaresinin de yabancı kanlı ve fikirli kimselerin kötülük yapacak mevkilerden uzak bulundurulması olduğunda birleşmişlerdir.

Tanzimat'tan önceki tarihimizde bu fikir daha çok Türklerle devşirmelere arasında asırlar boyu devam eden mevki mücadelesi şeklinde görülmektedir. Fakat bu mücadelenin dışında kalıp da yabancıların mevkilere getirilmemesi icap ettiğini yazan Türkler de yok değildir. Bunların en dikkate değer olanı, 18. yüzyılda yaşamış Konyalı bir Türk olan Üveysidir. Üveysi' nin Paris'te Bibliothegue Nationale'deki bir el yazmasında bulunan ve yüz mısra kadar tutan bir manzumesi bu bakımdan çok mühimdir. Üveysi, devletin kötü durumundan duyduğu üzüntüleri milli bir heyecanla anlattığı bu manzumede,padişaha bir takım güzel öğütler verdikten başka devletin çökmesinin sebepleri üzerinde durmakta ve bu sebeplerin başında Yahudi,Arnavut, Boşnak gibi Müslüman olan ve olmayan yabancı unsurların devletin baş mevkilerinde bulunmalarını göstermektedir.Sanat bakımından değeri olmayan bu didaktik parçada, 18. yüzyılın bu şuurulu Türk şairi,bu fikirlerini şu mısralarıyla belirtmektedir:

Yahudi gibi melunlar geçerler sadre bi-teklif
Kapudan basa bir mümin, ederler ondan
istikrah.

.....
Acebdür izzü devlette cemian Arnavut,Boşnak!

İşte iki asır önce yaşamış olan bu Konyalı
şair,Türk'ün büyük ve tarihi derdini anlamış ve
bunu bir şiirsiz manzumesinde yana yakıla
ifade etmiştir.

Fakat bu fikir, en şuurlu şekline tarihimizin
yakın yıllarında ulaşmıştır.Bunda da merhum
Doktor Rıza Nur Beğ'in rolü büyüktür.

Dr. Rıza Nur, Türk tarihini ve tarihimizin
hadiselerinden mana çıkarmasını bilen nadir
Türklerdendir. Dünyada en büyük övünç olarak
Türk yaratılmasını sayan merhum, gönlünü
verdiği milletin tarihini incelerken, bu
"Yabancı unsurlar" derdini görmüş ve bunu
bütün ömrü boyunca eserlerinde milletine
anlatmaya çalışmıştır. Merhumun bilhassa
meşhur "Türk Tarihi" bu husustaki fikirleriyle
doludur. İşte bunlardan bazıları:

"Memlekette meydana getirilen fesadın,
anarşinin en mühim unsuru Türklerin
hizmetine girmiş, mevki sahibi olmuş Çinliler
ve sairidir.Yani Türk'ten gayrı olan ecnebi
unsurlardır. Zaten hemen bütün Türk
devletlerinin, bilhassa Türkiye'nin Osmanlı
sülalesi devresinin en büyük belayı bu
yanaşma unsurdan bulduklarını göreceğiz.
Zaten her milletin kara belası hizmetine
sokulmuş ecnebi unsurlardır.."

.....
"Ne Çinlilere, ne de bu yanaşma, dönme
yabancılar bir diyecek yoktur. Türk'ten gayrı
unsur elbet ayrı bir kan, bir terbiye ve
gayededir. Yapacağını yapar. Kabahat kendi
milletini bırakıp da onları kullanan devlet ve
millettir."

.....
"Türkler tarihte bir çok misallerden sonra bir
defa daha yıkımlarını,felaket ve inkırazlarını
içlerine alıp yükselttikleri ecnebi unsurlardan
görüyorlardı.Ne çare ki binlerce maddi
misallerden sonra da Türk hala bu hususta
gözünü açmamıştır."

"Ecnebi unsurların –her hangi mevkie
çıkarılırsa çıkarılsın, ne kadar iyi bakılırsa
bakılsın, ister kadın ister erkek olsun- devlete,
millete ne kadar sadık olduklarına ve
olacaklarına, behemehal bir gün zemin müsait
olunca hıyanet edeceklerine bir ders daha..."

Bunlar Türk tarihinin milletimize verdiği
öğütler, derslerdir. Tarihimizi dikkatle okuyup
da bu neticeye varmamak imkansızdır. Bugün
büyük bir kütle teşkil eden Türk ırkçıları,
tarihin bu öğütlerinden faydalanan
milliyetçilerden başka kimseler değildir.
Türk tarihini dikkatle okuyan herkes (hangi
akideye sahip olursa olsun) bunu görecektir.
Dr. Rıza Nur bu yolda yalnız değildir. Tarihle
uğraşan tanınmış Türkler arasında bu hakikate
parmak koyanlar çoktur. Şemsettin Günaltay
da bunlardan birisidir.

Günaltay'ın Mufasssal Türk Tarihi adlı
eserinden alınmış şu satırlara bakın:

"Şapolyo Han...yabancı serserilere devletçe yer
vermek,onları devletin kuvvetini,hükümetin
sırlarını anlayabilecek makamlara çıkarmanın
ne kadar tehlikeli olduğunu takdir
edemiyordu.Halbuki başka emeller,hafif
maksatlar arkasında koşan,her halde milletin
hayat ve istikbali ile alakadar olamayan
yabancı türedilere devletçe yer vermek,onları
mahrem ittihaz etmek kadar muzır ve tehlikeli
bir hareket yoktu"

.....
"Yabancı serserilere, sergüzeştçi türedilere
aguş-i vatani açarak onları yüksek mevkilere
geçirmek, mukadderat-ı milleti onların dest-i
ihanetine tevdi etmek gafleti bizden başka
hiçbir millette görülemeyecek garaiptendir. Ne
olduğu,ne gaye takip ettiği meçhul,memlekete
alakası ve rabitası mefkud olan adamlara
emniyet göstermek,samimiyetlerine inanmak
kadar hamakat tasavvur edilemez."

.....
Türk ırkçılığı yalnız tarihçiler değil, tarihçi
olmayan Türk milliyetçileri tarafından da
kuvvetle müdafaa edilmiştir. Bunlar arasında
Mahmut Esat Bozkurt başta gelir. Bozkurt bu
fikirleri sade yazmakla kalmamış, yüksek tahsil
gençlerine ders olarak okutmuştur da...
Bilindiği gibi merhum, bir vakitler üniversite
gençlerine okutulan Türk İnkılabı dersleri
hocalarındandı.

Bu fikirlerini bu derslerde yıllarca Türk gençlerine telkin etti. Sonradan İstanbul Üniversitesi tarafından "Atatürk İhtilali" adıyla basılan bu inkılap tarihi notları bugün binlerce Türk gencinin elindedir. Şu satırlar işte bu "Atatürk İhtilali" adlı eserdendir:

"Bir ihtilal, hangi millet hesabına yapılırsa, mutlaka o milletin öz evlatları eliyle yapılmalı ve onun elinde kalmalıdır. Mesela Türk ihtilali, öz Türklerin elinde kalmalıdır. Hem de kayıtsız şartsız. Yabancıların yardımıyla başarılan ihtilaller, yabancılara borçlu kalırlar. Bu borç ödenmez.

Türk'ün en kötüsü, Türk olmayanın en iyisinden iyidir. Geçmişte Osmanlı İmparatorluğunun bahtsızlığı, ekseriya, mukadderatını Türklerden başkasının idare etmiş olmasıdır."

"Türk devleti işlerinde Türk'ten başkasına inanmayalım. Türk devleti işlerinin başına öz Türk'ten başkası geçmemelidir."

"Tarih diyor ki: Devlet işlerinin başına devletin kurucusu olan kavimden başkaları geçince o devlet inkıraz bulur. Yani millet istiklalini kaybeder. Misal mi istiyorsunuz? İşte Abbasiler, işte Endülüs, işte Osmanlılar!

Yeni Türk cumhuriyetinin devlet işleri başında mutlaka Türkler bulunacaktır. Türk'ten başkasına inanmayacağız."

Türk ırkçılığının yabancı unsurları büyük mevkilere getirmemek prensibi de işte böyle büyük bir geçmişe ve esasa dayanmaktadır. Bu fikri, Türk tarihinin verdiği en büyük ders olarak mütalaa edenler arasında, misallerde görüldüğü gibi memleketin siyasi hayatında isim yapmış şahsiyetler vardır. Bugünkü Türk milliyetçilerinden büyük çoğunluk, işte bu çünkü ırkçılığın devamcılarıdır. İnsaf ve düşünce sahipleri bu misalleri gördükten sonra, Türk ırkçılığının bu prensibinin de siyasi Alman ırkçılığıyla isim benzerliğinden başka bir münasebeti olmadığını elbette takdir ve kabul ederler. Esasen bizim sözlerimiz de onlar içindir. Her zamanki gibi ulumalarına devam edecek olan Türklük ve mukaddesat düşmanları elbette ki muhatabımız değildirler.

Çiftçioğlu Nejdet Sançar'ın bu makalesi 23 Mart 1951 tarihli ORKUN'un 25. sayısından başlayarak, 30 Mart 1951 ve 6 Nisan 1951 tarihli 26. ve 27. sayılarda "Okçuoğlu" müstear ismi ile yayımlanmıştır.

YOLLARIN SONU

**Bugün yollanıyorken bir gurbete yeniden
Belki bir kişi bile gelmeyecektir bize.
Bir kemiğin ardında saatlerce yol giden
İtler bile gülecek kimsesizliğimize.**

**Gidiyorum: Gönümde acısı yanıkların...
Ordularla yenilmez bir gayız var kanımda.
Dün benimle birlikte gelen tanıdıkların
Yalnız bir hatırası kaldı artık yanımda.**

**Yufka yürekliyle çetin yollar aşılmaz;
Çünkü bu yol kutludur, gider Tanrı Dağı'na.
Halbuki yoldaşını bırakıp dönenlerin
Değişilir topu da bir sokak kaltağına.**

**İster düşün... Kendini ister hayale kaptır...
Uzar, uzar, çünkü hiç sonu yoktur yolların.
Bakarsın aldanmışsın, gördüğün bir seraptır
Sevimli bir hayale açılırken kolların.**

**Ey doğunun alnımı serinleten rüzgarı!
Ey karanlıkta bana arkadaşlık eden ay!
Arzularım bir oktur, aşar ulu dağları,
Düştüğü yer uzakta dilek adlı bir saray.**

**O sarayda bulunca Tanrılaşan erleri
Artık gözüm arkaya bir daha dönmeyecek.
Hepsi sussa da "Kür Şad" uzatarak elini:
"Hoş geldin oğlum ATSIZ, kutlu olsun" diyecek**

H. NİHAL ATSIZ

Yaşasın AB. (Yaşamasin)
Amerikan Bayraklı tişörtü karım hiç dikkat etmeden almış.(Yok yahu)
Tülin'le Caner ne zaman evlenecekler?(Sana ne)
Kıbrıs zaten bizim için 30 yıllık bir yükü. (Siz de bizim için)
Kahrolsun statüko. (Olsun bakalım)
Onlar Şii,biz Sünni'yiz.Onlar bizden çok İran'a yakın. (Hadi len şişko)
Sen bırak memleketi kurtarmayı,önce kendi karnını doyurmaya bak. (Elimde memleket olmayınca neremi doyuracağım)
NATO toplantısının Türkiye'de yapılması bize verilen önemin bir göstergesidir. (Tabi, tabi)
Oğlum,o mısırları tavuklarına vermek için ithal etti. (Afiyet olsun)
Hoca efendi Amerika'da Bush'u Müslüman yapmak için uğraşıyormuş. (Allah Allah)
Konuşacaksan Kıbrıs'ta konuş. (Sen de)
Ruhban Okulu açılrsa ne olur ki! (Elinin körü)
Önce Türk müsün,yoksa Müslüman mısın?(Sen,önce Müslüman mısın,yoksa Evangelist mi?)
Bu tarihi bir başarıdır.(Evet Hristiyan tarihi için öyledir)
Bu akşam sesin ve kıyafetinle yarışmaya yıldız gibi doğdun.(Ay memlekette ne çok yıldız var)
Enkaz devraldık.(Hafriyat çalışmasına başlayın)
Bu Anadolu insanının sesi.(Ses Anadolu olabilir de görüntü Wasington)
Anayurdun neresini demir ağlarla ördünüz de marş söylüyorsunuz.(Yakında öğrenirsin)
Bunların kökü bereketsiz.(Seninkinin maşallah'ı var)
Arz-ı Mevud'a geldiğim için çok mutluyum.(Haşşöyle)
Ulusal Egemenlik gibi çağdışı kavramlarla konuşmam.(Senin kafan basmaz ki zaten)
Yaşasın Demokrasi.(Yaşasın,O La la)
Bu hafta haftanın rüküşü Abuzittin oldu.(Olmamış Abuzittin, olmamış)
Maraba Televole. (Aleykümselam)
Devlet bizi desteklesin.Ev,araba,karı versin.(Ben seni bir desteklerim)
Biz her türlü milliyetçiliğe karşıyız.(Biz de size karşıyız)
Manken Tuğçe ile popçu sevgilisi Kenan ayrıldı.(Ay şok oldum)
Bizim üç kırmızı çizgimiz var.(Evet.Arap,Kürt ve Gürcülere dokunamazsınız)
Tülin'le Caner ayrıldı. (Nayır nolamaz)

[illegible]

3 MAYIS 1944'ÜN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

■ ÖNDER TURANCIOL

onder@turanciol.com

Dünyanın hiçbir Devletinde, Milleti ve ülkesi için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan insanlar Türk Milliyetçileri kadar zulüm ve eziyet görmemişlerdir. Bu insanlara yapılan Zulüm ve eziyetin tek sebebi Vatansever olmaları göz önüne alındığında 3 Mayıs 1944 Dünya ve Türk tarihinin unutulmaz bir günü olarak tarih sahnesindeki yerini almıştır.

Dergimizin Mayıs sayısı 3 Mayıs 1944 olaylarının altmışıncı yılı münasebetiyle 3 Mayıs özel sayısı olarak çıkmıştır. 3 Mayıs ruhunu taşımak, 3 Mayıs'ı anlamak insan aklının bile alamayacağı tarifi mümkün olmayan ancak yaşamakla anlaşılacak olan bir inançtır. Altmış yıldır 3 Mayıs'ı kuru nutuklarla düğün salonlarında, konferans salonlarında anmaya çalışan Türkçüler bilmelidirler ki 3 Mayıs dört duvar arasına sıkıştırılamayacak kadar kutsal bir gündür. Dergimizin bu sayısında birbirinden değerli Türkçülerin kaleme almış olduğu bu yazılar elbetteki günümüz ve yarının Türkçülerine de birer ibret vesikası taşıyacaktır. Tek amaç ve gayemiz yüreğimizde kafamızda ve yaşam tarzımızda 3 Mayısı unutmamak unutturmamaktır. Çünkü 3 Mayıs bir devrin destanı bir devrin utancı ve bir neslin feryadıdır. Sizlere çok farklı bir 3 Mayıs yazısı yazmak istedim biliyordum ki 3 Mayıs anlatılacak 3 Mayıs yazılacak bunun için her kardeşimden farklı bir 3 Mayıs anlayışı olan Ben, sizlere 3 Mayıs 1944 günü tabutluk denen işkencehanelere girmiş efsane şahsiyetlerden sadece bir kaçının yaşadıklarını, uğradıkları mağduriyeti ibreti alem için yazıyorum. Bu yazıyı ayağına taş değdiği zaman soluğu AİHM'de alan insan müsvettelerine, demokrasi havarilerine, güzel memleketimde Aydın kimliği ile yaşayan karanlık beyinlere ithaf ediyorum.

3 Mayıs'ın Sebebi

Tek partili dönem, dünya da esen komünizm rüzgarlarına bir hayli etkilenmiş, devletin bütün kurumlarında yerli komünistler yuvalanmış ve devletin iskeletini temsil eden Reisi Cumhurdan Başvekile kadar Komünist Rusya'ya yaltaklanma yarışını hız kazanmıştı.

Böyle bir dönemde devletin içinde bulunmuş olduğu tehlikeyi dönemin başbakanı Şükrü Saraçoğlu'na yollamış olduğu açık mektuplarla anlatan Tarihçi, Yazar Hüseyin Nihal Atsız, sadece Başbakanı ikaz etmemiş aynı zamanda bütün kamuoyunu da ayağa kaldırmıştır.

Yaşanan süreç içerisinde Atsız Beğ, bütün şimşekleri üzerine çektiği gibi Onunla mektuplaşan üniversite öğrencileri hatta yolda O'na selam vermiş bütün herkes hakkında tutuklama karar çıkartıldı. Evler arandı, yağmalandı daha mahkeme süreci bile başlamadan akıl almaz insanlık dışı uygulamalara maruz kalındı. Böylesine hararetli günlerin yaşandığı sıralarda 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı geldi çatı. Milli Şef 19 Mayıs 1944 günü Ankara Hipodromunda Hüseyin Nihal Atsız ve arkadaşlarını vatan hainliği gibi çok ağır bir ithamla andı. Vatana ihanet suçlaması bir insanın hayatı boyunca taşıyacağı en büyük eziklik ve kansızlıktır. Fakat vatana ihanet etmekle suçlanan bu insanlar H.Nihal Atsız ve arkadaşları olunca insanın aklına hemen Milli Şef'in vatanseverlik anlayışı geliyor..

İşkenceler Başlıyor

Yukarda da belirttiğimiz gibi tek partili dönem genç cumhuriyetimizin en acılı günlerinin yaşandığı dönemdi. Askerden polisine, savcısından avukatına kadar herkes Milli Şef'in ağzından çıkacak bir tek cümleye bakıyordu. Irkçılık - Turancılık Davası olarak başlayan yargılama sürecinde soruşturmaya yürüten sıkı yönetim komutanı Korgeneral Sabit Noyan, Savcı Kazım Alöç, Polis Müdürü Ahmet Demir 3 Mayıs olaylarının unutulmaz baş aktörleri olarak tarihte yerlerini alacaklardı.

Tabutluk denen işkencehanelerde, Atsız Beğ ve arkadaşlarına karşı yukarda ismini saydığımız üç şempanze, insan aklının bile almadığı ağır işkencelerde bulunmuşlardır. Birde yetmiyormuş gibi Savcı Kazım Alöç mahkeme esnasında hakimlere "Efendim biz bunları yüksek mahkemenin huzurunda Cumhurbaşkanı adayları olarak değil, hükümeti devirmeye çalışan caniler, vatan hainleri olarak çıkarmış bulunuyoruz. Kendilerini saraylarda yatıracak değiliz. Elbette işkence yaptık. Bunlar her türlü muameleye layıktır" demiştir.

Sahibi zıplayan itin havlaması nasıl doğalsa Milli Şef'e memurluk yapan bu zatın da böyle bir açıklama yapması elbette doğaldı. Memleketini ve milletini çok sevmek, onu yükseltmekten başka hiçbir gaye gütmeyen temiz masum Milliyetçi Türk Çocuklarına vatan hainliğini suçlaması utanmadan sıkılmadan reva görülüyordu.

İşkence ve Usulleri

- 1- Günlerce sanıklar aç ve susuz bırakıldılar.
- 2- El yüz yıkamak, taharetlenmekten mahrum edildiler.
- 3- Diğer bir işkence de Allah yarattı demeden dövmek (bilhassa üniversite öğrencileri için uygulanan işkence)
- 4- Başka sanıkların dövülmesini seyrettirmek
- 5- Tabanca çekerek ifade sırasında sanıkların şakaklarına dayamak ve(Sizi Öldürürüz, Kalp sektesinden öldü diye rapor alırız, geçer gidersen) şeklinde tehditlerde bulunmak
- 6- Boş yazı kağıtlarının altına(İmza muayenesi yapacağız şurayı imzalayın) diye imzalatarak ondan sonrada (işte bu kağıtların üstüne istediğimizi yazar doldururuz canınızı okuruz bunu bile ifade veririz) şeklinde tehditlerde bulunmak.
- 7- Emniyet Müdürlüğünün bodrumlarda içlerinden açık lağım geçen hücrelere Kapatmak

Meşhur Tabutluklar

Tabutluk adıyla anılan veya savcı Kazım Alöç ve Ahmet Demir tarafından "mutena hücre" diye ifade edilen yer, yarım metre karelik bir yerdir. Nihayet kırk santimetre genişliğinde ve elli santimetre uzunluğunda iki buçuk metre yüksekliğinde beton duvar içerisinde açılmış oyuklardır. içine sokulan bir insan kapı kapanınca yere çömelmek, bu beton oyukların duvarlarından içeriye sokulanları, belinden ve kollarından duvara bağlamak için demir prangalar vurulmaktadır. Ayrıca oyuğun tepesine üç adet beş yüzer mumluk ampul konulmuştur. İçeriye kapatılan insanlar, demir prangalarla belinden ve kolundan duvara bağlanıp ve burada 24 saat 48 saat hatta daha fazla aç susuz bırakıldı. İşte senelerdir ismini duyduğumuz fakat ne olduğunu bir türlü bilemediğimiz meşhur tabutluklar böyle bir şeydi.

Türkçülük-Turancılık-Irkçılık davasından yargılanan sanıkların tabutluklarda görmüş olduğu işkencenin benzerine ancak filmlerde rastlanabilecek içler acısı bir durumu teşkil etmektedir. Tabutluklarda yapılan işkencelerle ilgili bölümleri aşağıda belirteceğiz fakat bu işkenceler neticesinde o dönem üniversite öğrencisi olan R. O. Türkkan bu işkencelerden bir gözü sakatlanarak canını güç kurtarmıştır.

Tabutluklarda işkence gören diğer aydınlardan birisi de; tanınmış şair ve edebiyatçı Orhan Şaik Gökyay'dır. "Bu vatan kimin" şiirini yazan, uzun yıllar memleket irfanına hizmet etmiş bir insan olan ve hiç bir siyasi faaliyetle ilgisi bulunmayan Orhan Şaik Gökyay'da, tabutluğa konulmuş ve ağır işkencelere uğratılmıştır. Gökyay, kendisine yapılan işkencelerden dolayı, Savcı Alöç'e müracaat ettiği gibi mahkemeye de durumu anlatmıştır. Ayrıca Mahkemede yaptığı savunmada gördüğü işkence hakkında etraflı bilgi vermiştir. Savunmasında "Tabutluğa konulduğum zaman tepemde yakılan binbeşyüz mumluk ampüllere baktığımda, 20.yy Türkiye'sinde değil , 14.asır evvelinde kızgın çöllere sokulan mazlum insanları gördüm diyerek yapılan işkenceleri dile getirmiştir

Alparslan Türkeş, henüz bir üsteğmen iken Atsız Beğ ile mektuplaşan,millet ve memleket meseleleri üzerine hasbihal ettiği Atsız Beğ'in evindeki mektuplardan anlaşıncı O'da askeri cezaevine gönderiliyor. Ciddi bir rahatsızlık geçirdiği sırada cezaevi doktoru bakmak istemeyerek başından savıyor. Şerefli Türk Ordusunun şerefli bir subayına ağır rahatsızlığı nüksetmesine rağmen ilgilenilmemesi neticesinde Türkeş Beğ ağırlaşıyor. Türkeş Beğ durumunun ağır olduğunu ve baş tabip ile görüşmek istediğini söyler. Bunun üzerine Tabip Tuğgeneral Fikret Altan'ın huzuruna çıkarılır. Fikret Paşa Türkeş Beğ'e elini uzatır ve ardından şu cümleyi söyler

"Oğlum! Türkçülük, Turancılık diye bir suç olamaz, onun için sakın üzülme...Yarın Bu dava size şan ve şeref kazandırmış olacaktır. Biz hepimiz Türkçü, hepimiz Turancıyız.

Bu siyasi bir oyundur. şimdi emir vereceğim sizi burada alıkoyup tedavi ettireceğim. Her ne ihtiyacınız olursa bana bildirirsiniz." Evet... Ordumuzun Tuğgeneral rütbesine yükselmiş olan bu aydın insanı, memleketin en değerli sıhhi tesislerinden birinin başında bulunan bu yüksek uzman Fikret Altan Paşa, Türkeş Beğ'e bu şekilde hitap eder.

3 Mayıs deyince akla gelen ilk isim elbette ki büyük **yolbaşçımız Nihal Atsız'ın** 3 Kasım 1944 günü mahkemede yapılan sorgusundan da bir kaç kelime ile bahsetmek sanırım faydalı olacaktır. Hakim, sorduğu çeşitli sorular arasında Atsız Beğ'e "Cumhuriyet rejimi hakkında düşünceleriniz nelerdir?" deyince Atsız Beğ Bizim cumhuriyet mi efendim? Dedi. Hakim: -Evet efendim!cevabını verdi. Ve konuşma şu şekilde devam etti: Atsız-Efendim bu sualin mahkemeye alakasını anlayamadım. Hakim-Fikir ve kanaatlerinizi anlamak için soruyoruz efendim...

Atsız-Efendim, ben mahkemeye ırkçılık ve Turancılık fikirlerinden dolayı geldim. Onun için bu husustaki fikirlerimin niçin sorulduğunu anlayamadım.Bu sebeple müsaade ederseniz bu suale cevap vermeyeyim.

Hakim-Efendim,biz sizin fikirlerinizi öğrenmek istiyoruz.. Atsız biraz durdu.Yüzünün hatları asabileştiğini gösteriyordu. Fakat soğukkanlılığını kaybetmeden: -Kanaatim, dedi, hakiki bir cumhuriyete taraftarım..Kanaatim işte budur... Hakim tekrar sordu: -Ya şimdiki cumhuriyet rejimimiz? Atsız, 1944 yılının havasına göre belki de bir cinayet sayılabilecek şu cevabı verdi: -Takdir buyurursunuz ki klasik bir cumhuriyet değildir.Cumhur halk demek olduğuna göre intihabın tek dereceli olması, mebusların serbest seçilmesi lazımdır. Sonra fırkaların da birden fazla olması ve bunların birbirlerini kontrol etmeleri lazımdır.Bunlar olmadığına göre de bugünkü rejim klasik manası ile bir cumhuriyet sayılamaz. Duruşmalar bu şekilde 29 Mart 1945'e kadar devam ederken, sanıkların 8-9 kişisi beraat ve diğerleri de en fazla 10 yıl olmak üzere çeşitli cezalarla haksız bir şekilde hükme bağlandılar. O sıralarda Askeri Yargıtayın Başkanı Orgeneral Ali Fuat Erden idi. Son derece terbiyeli nazik iyi bir kurmay ve tecrübeli bir diplomattı. Yalnız... bu Organeralin düşündüren bir tarafı da yok değildi. Sayın Ali Fuat Erden Milli Şef'in en eski, en samimi en yakın arkadaşı idi.

Acaba Milli Şef'in bu derece adapte olduğu bir hadise Ali Fuat Erden'i bir parçacık olsa yanıltmaz mıydı? Milli Şef'in siyasi şahsiyeti adeta sırat köprüsünden geçiriliyor gibiydi. Ali Fuat Erden eski arkadaşının ve en yakın dostunun bu köprüden rahat rahat geçmesine yardım etmek isteyebilir miydi? Bu vatansever ve vicdanlı Türk askerleri Milli Şef'ten ve adamlarından gelen bütün baskılara rağmen " 1 Nolu Sıkıyönetim mahkemesi" nin bütün kararlarını hem esastan hem de usul bakımından bozdular, paçavraya çevirdiler ve bununla da kalmadılar. Asker adalet cihazının tarihine altın harflerle yazılacak şu unutulmaz hükmü verdi."1 Numaralı Sıkıyönetim mahkemesi tarafsızlıktan ayrılmıştır. Mahkeme 2. Numaralı sıkıyönetim mahkemesi tarafından görülmelidir" ve henüz tutuklu bulunan bir kısım sanıkların derhal tahliye edilmesi "Yıldırım" telgrafla emrettiler.

3 Mayıs 1944 hadiseleri uzun bir müddet daha devam etti. Yeni atanan 2 Numaralı sıkıyönetim mahkemesinin tahliye kararı defalarca bozulmak istenmiş fakat herhangi bir başarı sağlanamamıştı. 1947 yılında Tabutluklarda işkence gören Hikmet Tanyu tarafından işkence yapanlar hakkında lüzumlu mahkeme kararı almak üzere danıştaya dava açılmıştı. Ve danıştay genel kurulu tarafından 1949 yılında lüzumu muhakeme kararı verildi. 1950 yılında 14 Mayıs seçimleriyle iktidar değişmiş ve DP idareyi ele almıştı. Dava bir müddet daha devam ettikten sonra çıkarılan umumi af sonunda sanıklar yakalarını adaletin pençesinden kurtarmış oldular.

Sonuç Yerine..

3 Mayıs 1944 olayları aradan 60 yıl geçmesine rağmen hala hafızalarda tazeliğini korumaktadır. Yeni kuşak Türkçükler olarak elbetteki 3 Mayıs 1944 tarihinin önemini farkındayız. Yaşananlar ve yaşatılanların tarihin tozlu sayfalarında yerini alacağına inanıyoruz.

Unutmanın Tükenmek olduğunu bilenlerdeniz. Atsız Beğimizin çizmiş olduğu yolda , onların bu denli şerefli mücadelesiyle daha da aydınlandığına inanıyoruz. Biliyoruz ki tarih, bu kahramanları altın harflerle yazacak, gençlik onların bu gurur tablosuyla kızılmasına emin ve kararlı adamlarla yürüyecektir.

YAŞASIN 3 MAYIS YAŞASIN TÜRKÇÜ-
TURANCI MÜCADELEMİZ

SOYQIRIMI YALANININ TARİXİ və SİYASİ KÖKLERİ

■ SEVİNÇ MAMMADOVA

Hele qedim zamanlardan seyyahların, tarixcilerin ermenilər haqqında yazdıqları insanları düşündürməyə bilmir. Ermenistan və Mesapatomiya qışı –qışı dolaşmış Fransız seyyahı Qraf de Shole yazır: “Bununla bele onların (Ermenilərin-kürdlərin) ağır-acılarının, yogsulluqlarının mende doğurduğu mərhəmət hissəsinə baxmayaraq, mən heç vaxt onlara qəlben bağlana bilmədim, onların kelekbazlığı ne qədər iyrənc, rezilliyi və rusvaycılığı neçə hiddətə layıqdır”. Bir qədər tarixə nəzər salaq: Fundamental elmi tədqiqatlarla subuta yetirilmişdir ki, Ermenistanın ərazisi tarixən Azərbaycana mənsub olmuşdur. Doğrudur, burada kiçik qruplarla, dağıniq halda ermenilər də yaşayırdılar, lakin onlar gələn etnos idi və bu bölgəyə İran’ın, İraq’ın, Suriyanın və Türkiyə’nin ərazilərindən köçürülmüşdülər.

Ermeni alimi Y.A. Mananyan alimlərin reyi ilə razılaşaraq hesab edir ki, “protoermeni tayfaları helə eramızdan əvvəl II minilliyin birinci yarısında Balkan yarımadasında yaşamışlar. Kiçik Asiyaya onlar eramızdan əvvəl XIII əsrdən köçüb gəlmişlər. Burada müxtəlif tayfalarla qaynayıb – qarışdıqdan sonra eramızdan əvvəl I minilliyin ortalarında Ermenistan yaylası ərazisinə gəlib çıxmışlar” Eramızdan əvvəl VI əsrdə ermenilərin dövləti Dəclə və Fərat çayları hövzəsinin əsasən orta hissəsində yerləşən Ermenistan yaylasının bezi vilayətlərini əhatə edirdi. Eramızın 387 - ci ilində Ermenistan Sasaniyə İranı ilə Bizans arasında bölüşdürüldü. Eramızın XIV əsridə ermenilər Kiçik Asiyanın başqa bir hissəsində Aralıq dənizinin şimal-şərqində rubenilər tərəfindən idarə edilən Kilikiya dövləti yaratmağa nail oldular.

Bu dövlət cəmi bir əsr yaşadı və bundan sonra ermenilərin 500 il müddətində öz dövlətçiliyi olmadı. Heç zaman müəyyən sabit sərhədləri olmayan Ermenistan daim öz güclü qoşunlarından asılı olmuş və sisteməlik olaraq bu monarxiyalara xəyanət etmişdi.

V.L.Veliciko “Qafqaz” adlı kitabında qeyd edir ki, “saxtakarlıq” ifadəsindən başqa, ermeni tarixində heqiqi faktları düzgün əks etdirən söz yazmaq lazım gələydi, onda “xəyanət” kəliməsi lap yerinə düşərdi. Bugün artıq məlumdur ki, Amerika və Avropanın nüfuzlu dairələri Türkiyə və Azərbaycan’ın əleyhinə heqiqi tarixi saxtalaşdırmaq yoluna qədəm qoymuşdur. Son vaxtlar TÜRK dünyasına qarşı Səlib yürüyüşünün yeni mərhələsi olan yalancı genosid dalgası Avropa və Amerika’nın ermeni mövqeyi tutan bezi dövlətlərində bir kabus kimi dolaşmaqdadır.

İtaliya, Fransa, Yunanıstan, o cümlədən Rusiya Federasiyası, Peru, Argentina uydurma “ermeni soyqırımı” məsələsinə dövlət və hökumət səviyyələrində tanımışlar. ABŞ – da və elege də ermeni lobisinin güclü olduğu ölkələrdə uç məqamda “ermeni soyqırımı”nın tanınması, məsələsi gündəliyə gətirilir: Prezidentliyə və Kongresə seçkilər keçirilən illərdə, “ermeni soyqırımı”nın ildönümləri qeyd edilən (axirinci rəqəmi 5 və ya 0 ilə qurtaran illərdə) illərdə, ABŞ-da bu məsələnin müzakərəyə çıxarılması həm prezident seçkilərinə, həm də “ermeni soyqırımının” 85 illiyinə təsadüf etdiyindən ermenilər üçün əlverişli məqamdadır.

Qərribə də olsa “ermeni soyqırımı” ideyasının müəllifləri ermenilər deyil. Bu saxta ideyanı dünya içtimaiyatının müzakirəsinə ilk dəfə çıxaranlar İngilislər, Fransızlar və nəhayət Ruslar olmuşlar. Ermenilər həmin millətlərdən olan “təhqiqatçıların” və diplomatların, əslində isə Xristian missionerlərinin Osmanlı Türkiyə’sini parçalamaq və məhv etmək məqsədi ilə yazdıqları əsərlərlə sonradan tanış olmuşlar. Ermenilərdən sadəcə olaraq, “əsərlərin” yazılmasında, müəyyən sənədlərin tərtib edilməsində istifadə etmişlər. İndi həzm “əsərlər” formalaşmış, güc mərkəzinə çevrilmiş ermeni lobisinin xammalına çevrilmiş. «Ermeni soyqırımı» məsələsi ilk dəfə ABŞ Konqresinin Senatında 1916 - cı ildə müzakərə edilmiş və qətnə qəbul edilmişdir. Ermeni lobisi 1975, 1985, 1995 və 2000 - ci illərdə ermeni soyqırımı məsələsinə Numayəndələr Palatasının müzakirəsinə çıxarmağa nail olsalar da ABŞ administrasiyasının sərt mövqeyi nəticəsində onun tanınmasına nail olabilməmişdi.

İndiye dek konqresi fakt qarşısında qoymaq üçün ermeni lobbisi 9 şatda[eyalet] “ermenii soyqırımının” müzakereye çıxarılmasına ve tanınmasına nail oldular. Hazırda adları çekilen dövlətlər esəsen maliyyə –iqtisadi qurum kimi tanınan Avropa Birliliyinə Türkiyə’nin tam hüquqlu üzvlüyündən sonra bu ölkənin iqtisadi, siyasi, herbi baxımdan güclənmesindən, Avropa heyatının ən müxtəlif sahələrinə ciddi nüfuz edəcəyindən narahatdır. Bu səbəbdən də Avropanın bir sıra dövlətləri Türkiyə’ye qarşı qeyri – obyektiv mövqə tutmuşdur. Bu məsələdə Avropa ölkələrinin bir sıra rəsmi dövlət strukturları ilə yanaşı, orada yuva salmış ermeni lobbisi, Xristian yönümlü bir sıra siyasi partiyalar, ermeni xeyriyyəci təşkilatları xüsusi fəallıq göstərirlər.

Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi Türkiyə’nin dünyada güc mərkəzlərindən birinə çevrilməsi, onun nüfuz qazanması Şərqdə demokratik idarəçiliyə malik bir dövlət olması tarixi rəqibləri heç bir vaxtla qane etmir. Əgər birinci dünya müharibəsindən sonra Türkiyə’nin əhalisi 12 milyon idisə, 1970-ci ildə 35, XX əsrin sonlarında isə 65 milyon olub keçmişdir. Bütün XX əsr boyu dünya dövlətlərinin % 98-də məskunlaşmış ermənilər, ABŞ və Qərbin ermənipərəst dairələrinin dəstəyi ilə TÜRK dünyasını zəiflətmək, daxilədən suni şəkildə “milli azlıq problemi” yaratmaqla onun bütövlüyünü parçalamaq kimi məkrli siyasət yürütmüşlər. Onlar bu işi herbi-siyasi, ideoloji vasitələrlə və terror yolu ilə sənəmək bilmədən Türkiyə’də, Kiprdə [Kıbrıs], Azərbaycan’da həyata keçirmişlər.

Məlumdur ki, soyqırım dini, milli, yaxud irqi əlamətlərə görə bir xalqın kütləvi şəkildə vəhşicəsinə qırılmasıdır. Buna misal olaraq Van’da, Erzincan’da, Zengezur’da, Bakı’da və Xocalıda və cəvar yerlərdə ermeni daşnaqlarının vəhşicəsinə Türkləri kütləvi surətdə qırmalarını göstərə bilərik. Bax, bu əsl SOYQIRIMDIR! Avropanın eşitmək istəmədiyini, BÖYÜK TÜRK mülletinin qan yaddaşına həkk olunmuş SOYQIRIM! XIX əsrin ikinci yarısından başlayaraq, istərsə 1915–ci ildə baş vermiş dəhşətli olaylar – yəni dünyaya ermeni xalqının soyqırımı kimi tanıtılan qırğınlar əslində ermənilərin özləri tərəfindən törədilmişdir. Onlar «SOYQIRIM» miti yaratmaq məqsədi ilə kütləvi iğtişəşləri törədirlər.

1828 – ci ildən başlayaraq Osmanlı Dövlətinin ərazisində yaşayan ermənilər Ecmədzin kətalikosluğunun təşkilatçılığı ilə Rusiyanın Anadolu cəbhəsindəki qoşunlarına dəstək məqsədi ilə qıyاملar etmişdirlər. Məhz həmin dövrdən başlayaraq Rusiyanın hakim dairələri Türkiyə ərazisini işğal etmək məqsədi ilə erməni qıyamçılara bel bağlamışlar, onları daim silah və sursatla təhciz etmişlər. XIX əsrin 80-90 illərində Türkiyə’də yaşayan Ermənilər sistemətik olaraq Osmanlı dövlətinə qarşı silahlı çıxışlar, terror akti həyata keçirmişlər. Erməni mülletçiləri tərəfindən 1885 - ci ildə «Armenikan», 1887-ci ildə İsveçrə’də «Xınçak», onun ardınca isə Tiflis’te «Daşnaksutyun» partiyaları təşkil olunur. Həmin partiyaların Türkiyə’də dayaq məntəqələri yaradılır. O vaxtdan etibarən silahlı isyanların hazırlanması və təşkilı həmin partiyaların əlinə cəmləşir. 1878- ci ildə Viyana’da “Qara xaç” ekstrimist terror təşkilatı təsis edilir. 1896-ci ildə Osmanlı Bankına hücum, Samsun’da 1904-cü il isyanı, 1905-ci ildə Sultan Əbdul Həmidə sui qəsd və digər qanlı hadisələr daşnak partiyasının adı ilə bağlıdır. 1897-1914-cı illərdə Osmanlı imperiyasının tarixində ən faciəli dövr hesab olunur. Xarici və daxilə düşmənlərin fəsiləsiz zərbələri altında imperiyanın dağılması artıq göz qabağında idi. I dünya müharibəsi ərfesində Qərb dövlətləri və Rusiya Türkiyə’yi parçalayıp öz aralarında bölmək istəyirdilər. 1913 - cü ildə ABŞ - prezidenti Vudro Vilson, Henri Marqentaunu Türkiyə’yə səfir göndərərək demişdir «tezliklə ondan əsər-əlamət qalmayacaq ki, onu Türkiyə adlandırmaq mümkün olsun». Belə bir ağır şəraitdə, 1914-cü ilin noyabrında Türkiyə I dünya müharibəsinə cəlb olundu. Həmin ildə Tiflisdə Rus çarına müraciət edən Ecmədzin kətalikosu Gevork dünya müharibəsi nəticəsində işğal olunacaq Türkiyə torpaqlarında erməni dövlətinin yaradılmasını xahiş etmişdir. Rusiyanın xarici işlər nazırı Sazanov isə Qafqaz canışını Voronotsov Daşkov’a vurduğu xüsusi teleqramda ermənilərdən Türklər əleyhinə istifadə etməyi, onlara silah paylamağı tapşırılmışdır. Erməni dəstələri müharibədə Rusiya tərəfində vuruşurdu. 1914 - cü ilin dekabrında 80 minlik Türk ordusu bir güllə belə atmadan Erzurum cəbhəsindəki Sarıqamış bölgəsində güclü şaxtaya düşdü.

Ermeni mənşəli Osmanlı vətəndaşlarının satqınlığı nəticəsində rus ordusu onların hamısını mehv etdi. Bu hadisədən sonra Osmanlı rəhbərlərindən biri olan Telet Paşa erməni icmasının Suriya və Mesopotamiyanın dağlıq hissəsinə köçürülməsi haqqında qanun qəbul etdirdi. (o zaman bu ərazilər Türkiyə'yə daxil idi.) Osmanlı'nın erməni generallarından Andranik Rusların tərəfinə keçdi. Köçürmə qanununa tabi olmayan ermənilər hökumətlə toqquşmalarda və hərəkət boyu yolda 200 min itki verdilər. Yerləşdikləri bölgələrdə isə əhaliyi qırdılar. Buna baxmayaraq ermənilər qurbanlarını hər il çoxaldılar və nəhayət 1,5 milyona çatdırıblar. 1984-cü ildə ABŞ Konqresində "erməni qızdırması" başlayarkən 85 amerikalı alimin problemi araşdırmasından sonra erməni soyqırımının deyil, əslində Türk genosidinin baş verdiyi ortaya çıxdı. Vaxti ilə İtaliya Xarici İşlər Nazırı Francesco Mitti demişdi: "Avropanın Türkiyə'dən nəse alıb, nəse vermək istədiyi vaxt yadına erməni soyqırımı düşür" 1915 - ci ilin evvəlləri Çar Rusiyasının Ordu hissələri manəver edərək Ağrı dağını otub İran sərhədi boyunca cənuba doğru enir. Mehiz ele bu vaxt Van'da məskunlaşmış erməni əhalisi silahlı qiyam qaldırır. Bu qiyam zamanı müharibə illəri ərzində Ermenilərin ilk dəstələrinin köçürülməsi başlanır. Van vilayətinin qubernatoru [valisi] 20 mart 1915 - ci il tarixli teleqramında silahlı qiyam haqqında məlumat verərək göstərir: "biz belə guman edirik ki, qiyamçıların sayı 200 - den çoxdur. Qiyamın yatırılması üçün cəhd göstəririk" 3 gündən sonra həmin qubernatorun mərkəzə göndərdiyi yeni teleqramda, qiyamın yaxınlıqda yerləşən kəndlərə yayılması göstərilir. Bir aydan sonra situasiya [durum] ümitsiz vəziyyət alır. Qiyamçılar yolları kəsir, kəndlərə silahlı basqınlar edərək onları ele keçirirlər. Dinc Türklər qılıncdan keçirilir. Kişilərin ekseriyətinin cəbhələrdə olmasından istifadə edərək qiyamçılar qocaları, körpələri və qadınları mehv edir. Torpaqların boşaldılması siyasəti başlanır. Vəndə Türkləri diri-diri kehriz quyularına basdırıb, daşlarla doldururlar. Amerikan alimi Stenli Şau yazır: "Rusiya'nın Qafqaz korpusu və ora daxil olan könüllü erməni birləşmələri aprel 28-də İrevandan çıxıb mayın 14-də Vana çatır. Onlar 2 gün burada Türklərə qarşı kütləvi terror akti həyata keçirirlər. Onların bu hərəkətlərində təsadüfi və gözənilməz heç bir şey olmamışdır".

Digər tarixçi Vamu yazır: "1915-ci ilin aprelində erməni daşnakları Vanı ele keçirib orada Aram və Vərelın komandanlığı ilə erməni qərargahı təsis etmişlər və bölgəni Türklərdən təmizlədikdən sonra Rus qoşunlarını şəhərə buraxmışlar. Daşnakların Van'da tanınmış liderlərindən biri də Osmanlı parlamentinin keçmiş üzvü Pasdermacyan idi. Harro adı ilə tanınan bu şəxs erməni qiyamçılarının başında dururdu.

18 may 1915 - ci ildə car II Nikolay Van Ermenilərinin "sədaqətinə" görə onlara təşəkkür edir. Aram Manukyan Van'da Rus qubernatoru təyin edilir. Türkiyə'nin Şərq Vilayətlərinin, ələcdə Muş'un minlərlə erməni əhalisi yeni erməni dövlətinə axışma başlayır. Onların sıralarında Rusiya hebsxanalarından azad edilmiş erməni mehbəsləri də az deyildi. 1915 - ci ilin ortalarına doğru Van ətrafında 250 min erməni cəmləşmişdi. İyun ayının evvələrində Osmanlı ordusu rus qoşunlarını sıxışdırmağa başladı. Geri çəkilməkdə olan rus qoşunlarını minlərlə erməni müşayiət edirdi. Ölü doğulmuş Van dövlətinin erməni sakinləri bununla tövredikləri cinayətlərə görə məsuliyyətdən yaxa qurtarmaya çalışırdılar. 1916 - ci il hərbi kompaniyası dövründə Rus qoşunları 2 istiqamətdə, birinci Bitlis və Muş, ikinci isə Qarsdan Erzuruma qədər olan ərazilərdə uğurlu əməliyyat apardı. Mehiz rusların bu yürüşündə də qarşılarına çıxan hər bir şeyi mehv etməyə hazır olan nizami erməni dəstələri "aktiv" iştirak etmişlər. Bu haqda Şau yazırdı: "Bu zaman bütün müharibə illəri ərzində ən dəhşətli TÜRK SOYQIRIMI baş vermişdi". Milyondan artıq Türk kəndlisi öz torpaqlarını tərk etmək məcburiyyətində qaldı. Osmanlı qoşunları ilə Erzincana doğru geriye çəkən dinc Türklər erməni qruplaşmaları tərəfindən tike-tike doğranmışdı. Bu rəqəmin böyüklüyünə artıq təəccüblənmək olmur. Ümumiyyətlə aparılmış son təhqitaqlarla subut olunmuşdur ki, 1915 - ci ildə Osmanlı Türkiyəsində və Azərbaycanda 2,5 milyon Türk erməni terrorünün qurbani olmuşdur. 1917 - ci il ərzində rus ordusu Peterburqda baş vermiş inqilab nəticəsində iflic vəziyyətinə düşür. Dekabrın 18-də Bolşeviklərin Osmanlı İmperiyası ilə Erzincan barışlığı və 03 mart 1918-ci il Brest-Litovsk müqaviləsinin şərtlərinə görə Türkiyənin şərq torpaqları, Qars və Erdehan Osmanlılara qaytarılır.

1918 ci ilin mayında yeni yaranmış Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti Daşnak-Bolşevik təcavüzü ilə üzbeuz qaldı. İyun ayının 4 de Osmanlı İmperiyası ilə Azərbaycan Cumhuriyyəti arasında dostluq müqaviləsi imzalandı. Özünün çətin vəziyyətdə olmasına baxmayaraq Türkiyə dövləti qardaş Azərbaycan'a kömək eli uzadır. Türk qoşunları cənubdan Ararat respublikasını otub Bakı'nı daşnaq və ingilislərdən azad etdilər. Lakin Türkiyə ilə Antanta arasında 1918 ci il oktyabr 30 da imzalanmış Mündros barışıq müqaviləsinə əsasən Türkiyə qoşunları tezliklə Azərbaycanı tərk etdilər. Bu müqavilə faktiki olaraq Osmanlı imperiyasının varlığına son qoydu. Bu hadisədən istifadə edən erməni silahlı birləşmələri yenidən Anadolu'nun şərqinə, o cümlədən Qars'ı ele keçirib daha 18 ay sayısız-hesabsız qırğınlar törətdilər.

Sultan Türkiyəsi ilk dəfə "müttəfiq dövlətlər" arasında 1920 ci il avqustun 10 da imzalanmış Sevr müqaviləsinin şərtlərinə görə Anadolu'nun 6 vilayətində erməni dövlətinin yaradılması nəzərdə tutulurdu. Lakin Sevr müqaviləsi Türkiyə tərəfindən ratifikasiya olunmadı. Mustafa Kemal Atatürk'ün rəhbərliyi ilə başlamış milli-azadlıq hərəkatı nəticəsində ölkənin parçalanmasının qarşısı alındı, onun bütövlüyü təmin olundu. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, siyasi hadisələrin belə inkişafı nəticəsində məqsəd yerinə yetirildi. Erməni dövləti Türkiyə'də deyil, Azərbaycan torpaqlarının hesabına yaradıldı.

XX əsrin əvvəllərində Qərbi Azərbaycanda mövcud olan 962 kənd işğal olundu, 360 mindən çox Azərbaycanlı Türk əhali yurd-yuvalarından didərgin salındı, tarixi adlarımız dəyişdirildi. 1918 – ci ilin martında xalqımıza qarşı dəhşətli soyqırım törədildi, 5 gün ərzində erməni daşnak qüvvələri 17 mindən çox dinç Azəri Türkünü öldürdülər.

1905-1906 ci illər qırğının canlı şahidi və 1918-1919-cu illərdə "məzlum millətin" daşnak qanıçenlərinin Qarabag'da, Zengezur'da, Şuşa'da, Bakıda və başqa yerlərdə törətdikləri vəhşilikləri unutmayan U.Hacıbəyov o zaman ermənilərin təcavüzkar olduqlarını ilk dəfə mətbuatda elan etmişdi: "Bütün dünya bilsin ki, Qafqaz Cümhuriyyətləri arasında birinci dəfə qılınç çəkən, birinci olaraq qan tökən erməni cümhuriyyəti oldu".

Çar Rusiyası 1828-1920-ci illər arasında Cənubi Qafqaza, əsasən Ermənistan və Azərbaycan'a İran və Türkiyə'dən 600 mindən 1 milyona qədər erməni köçürür.

Erməni tarixçisi İshqanyan 1917- ci ildə Peterburqda nəşr olunan "Vestina Kafkaza" jurnalında yazır: "Ermənilər Qafqazın aborigen əhalisi deyil, onlar bu ərazilərə yalnız Rus imperiyası tərəfindən köçürülmüşlər". Ermənistan monorepublikası yaratmaq məqsədi ilə Sovet hakimiyyəti illərində Azərbaycan əhalisinin Ermənistan SSR-dən deportasiya edilməsi rəsmi dövlət siyasətinə çevrildi.

1923-cü ildə Dağlıq Qarabag Muxtar Vilayəti təşkil olunarkən orada erməni əhali azlıq təşkil etdiyi halda, 1989- cu ildə 76 % təşkil etmişdir. İbrahim Xəlil xana, Cavad xana, Şeyx Şamile xəyanət etmiş, Enver Paşa, Cəmal Paşa, Fətəli xan Xoyslu və sair kimi görkəmli şəxsiyyətləri qətlə yetirmiş erməni qudurganlarını 1930-1950 - ci illərdə X.Qriqoryanlar, A.Markaryanlar əvəz etmişdilər. SSRİ-nin müxtəlif ali orqanlarında yuva salmış daşnaklar H.Cavindin, M.Muşviqin, Y.Cəmənzəminlinin, B.Çobanzadənin, M.D.Hüseynovun, R.Axundovun, H.Hüseynovun, E.Cavadın və başqalarının qətlə fitva vermişlər.

SSRİ- Nazirlər Sovetinin 1984-cü il martın 10 da "Ermənistan SSR-dən kolxozçularının və digər Azərbaycan əhalisinin Kur-Araz ovalığına köçürülməsi haqqında" kəskin qərar qəbul etdilər. Bu qərarın hazırlanmasında SSRİ Nazirlər Sovetində fəal fiqurlardan biri olan, daşnak kimi döyulan, Bolşevik kimi yaşayan və satqın kimi ölən A. Mikoyan yaxından iştirak etmişdir. O SSRİ Ali Sovetinin sədri işləyəndə Ermənistanda "GENOSİDİN" 50 illiyi qeyd edildi, eləcə də "Qarabag komitəsi" açıq fəaliyyətə başladı.

Sovet hakimiyyəti illərində Azərbaycan Respublikası müstəqil olmadığı üçün xarici ölkələrlə bir başa əməkdaşlıq edə bilmirdi. Ona görə də hədəf Türkiyə vətəndaşları seçilmişdi.

Bundan sonra Türkiyəyə qarşı erməni terrorçu qrupları yağmurdan sonra yaranan mantırlar kimi artdı. Təkcə 1980-ci illərdə 10-larla "təşkilatlar", "komandoslar", qruplar yaradılmışdır.

Bunların arasında “3 oktyabr”, “9 iyun”, “Orli”, “Sentyabr-Fransa”, “ARA”, “Ermeni işi” ve digər adda təşkilat və qurumlar mövcud idi.

Ermeni terrorcuları çox ölkələrdə fəaliyyət göstərirlər, lakin onların bazası Livanda və Beyrutdadır.

1975 – ci ilin oktyabrında Türkiyə'nin Paris'teki səfəri kendi arabasında qətlə yetirildi. Bundan iki gün öncə Vyanda digər Türk səfəri erməni terrorunun kurbanı olmuşdur.

ABŞ – da fəaliyyət göstərən “erməni konqresi”nin lideri Murad Topalyanın hazırladığı plan əsasında “erməni komandosları” Kanada'da və ABŞ-in böyük şəhrlərində çalışan Türk konsullarını, 1977 ci ildə Vatikan'daki Türk konsulunu, 1978 ci ildə İspaniyada, 1979 cu ildə Fransada, 1980 ci ildə İsveçdə Türkiyə'nin səfirlerini qətlə yetirmişlər.

1975 ci ildən bu zamana qədər 50-dən artıq Türk diplomatlar erməni terrorcularının eli ilə qətlə yetirilmişlər.

Türk vahiməsi Sovyet ideologisi və coğrafi siyasi xəttinin hər zaman tərkib hissəsi olmuşdur, buna Moskova'da olan erməni lobbisi və ermənipərəst ehval-ruhiyyəli dairelər güclü təkan vermişlər.

Onlar SSRI rəhbərlərinin kuşqularını inandırıcı edərək bu tərlü bir fikrə gəldilər ki, “Azəri Türklərinə güvənmək olmaz, onlar hər zaman kalbən Türkiyə'ye bağlıdırlar.

Pəşəkar araqızışdıran və fitnəkar Zori Balayan SSRI Silahlı qüvvələrinin Baş karargahında çıxış edərkən demişdir:

“Azərbaycan bir eməliyyat meydanıdır ki, Türkiyə buradan ölkənin güney sərhədlərinə zərbə indirməyə hazırlanır.”

Yenidənqurma illərində qondarma Qarabağ duyunu Sovet dövlətinin Türk millətinə qarşı yeritdiyi milli siyasətin davamı idi.

1988 – ci ildən başlayaraq Qarabağı Azərbaycan'dan zorla qoparıb Ermənistan'a birləşdirmək niyyəti ilə başlanan işğalcılıq müharibəsi və etnik təmizləmə siyaseti nəticəsində Azərbaycan ərazisinin 20 % işğal edilmiş, bir milyondan çox Türk doğma yurd-yuvasından didərgin düşmüş, 30 min nəfər şəhid olmuş, 10 mindən çox əsgərimiz əsir olmuş, 8 rayon, 877 şəhər, kənd və kəndə dağıdılmış, qətl edilərək yandırılmışdır.

Artıq 16 ildir ki, Azərbaycan Ermənistan'ın təcavüzündədir. Xeydər Aliyev'in kəndirici “sulh müqaviləsi” hər şeyi bəlad etdi. İnsanları göçmənlilik həyatını yaşamağa, şəhidlərin yerdə qalan kanlarını cəvabsız koymağa, gənclərimizi vətənsiz yaşayaraq onların hər zaman iktəmi sorunlarını endişə etdirməyə alıştırdı. Onun hakimiyyəti dövründə hər gün ermənilər tərəfindən əsgərlərimiz şəhid olsalar da televiziyonlarda, qəzetələrdə bu konuda hiç bir bilgi verilmədi. Hər konuşmasında “Savaş yok dedi. Sulh müqaviləmiz var, ən yaxın zamanda topraklarımız da geri alacağız” dedi. Aldı mı???? Həyır! İnsanlara iktəmi sorunlar yaratdı ölkədə. Düşmənlə savaşabilecek gənclərimizin hepsi iktəmi sorunlar üzündən vətəni tərk etdilər. Bəyləce unutturdu insanlara QARABAGI! Şimdi beklıyoruz. Acaba topraklarımızı kim geri verəcəkdir? Avrupa Birligi mi? Birləşmiş Məllətlər mi? ATET mi? ABŞ mi? Hiç birisi! Çünki QARABAG bir TÜRK toprağı! Bir rum və ya erməni toprağı olsaydı həmnə planlar çizərdilər. Geri alardılar. Tarixən olduğı kimi bu gün də Türkiyə Azərbaycan'ın ən yaxın dostu, böyük qardaşıdır. Hər iki dövlət beynəlxalq miqyasda bir-birini müdafaə edir, dəstək verir. Türkiyə'ye atılan daş Azərbaycan'a atılan daşdır. Hazırda Türkiyə'ye qarşı aparılan siyaset, həmnə Azərbaycan'a qarşı siyasetdir. Onun üçün də Azərbaycan hər zaman BÖYÜK ATATÜRK'ÜN Türkiyəsinə güvənməli və Türkiyəni müdafaə etməlidir.

TURKUN TURKTEN BASKA DOSTU YOK! Bir-birimizə güvənərək silahımızı elimizə almanın tam zamanı gəlmişdir!

Tanrı Türk'ü və Türk yurtlarını qorusun!

BABA BEN NASIL MARJİNAL OLDUM ?

■ S. CEYLAN MAMAT

Yüzyıllarca bu milleti ayakta tutan tarihi, töresi, milli bilinci değil miydi? Bizler bu topraklarda seksen sene atamızın özdeyişini söylemedik mi? “Muhtaç olduğumuz kuvvet damarlarımızdaki asil kanda” mevcut değil miydi? Eğitimimiz , meclisimiz , güvenliğimiz MİLLİ değil miydi? Bu özveriyle yetiştirildikten sonra en doğal olanıydı yüreğinin en güzel yerine kazımak millet sevgisini.

Bu düzen nasıl değişti de bizim adımız marjinal çıktı baba? Kurtuluş Savaşında vatan millet uğruna mücadele eden , can veren , gazi olanlar da o dönemin marjinalleri miydi? Türk olmaktan gurur duyan , ne Türkiye’de , ne Kıbrıs’ta , ne Kerkük’te bir karış Türk toprağını çıkar uğruna feda etmem diyen bir gence yakışan isim olsa olsa Yiğit olur , Alp olur. Peki kimler nasıl çarklar çevirdi de bu ulvi duyguyu söktü attı gencecik yüreklerden?

Şimdi moda başka. Milliyetçi gençlik de kimilerine göre demode olmuş. Oysa sandıkları gibi halkların kardeşliği falan yok ortada , hiçbir zaman da olmadı. Onlar hayal dünyasında yaşayıp alkış alsalar da biz gerçeği görenler “Türk’e Türk’ten başka dost yoktur” demeye devam edeceğiz. Bu şuuru kimler gençlikten alıyor bilmiyorum ama bu asil kanı taşıyanlar elbet bir gün gaflet uykularından uyanacaklardır. Elli milyon olursak yine de bize marjinal derler mi baba?

Yanlış bir şey değil ki istediğimiz , kutlu bir sevda , özümüze işlemiş bir bilinç.

Yeşermeye çalışan yapraklar gibiyiz.

Dallarımızdan köklerimizden besleniyoruz.

Kimi densizler gibi inkar etmiyoruz ya da söylemekten utanmıyoruz özümüzü.

Yıllardır budamak istediler dallarımızı. Ne zamandır gözleri yine bir kolumuzda.

Baba biz ne zaman bayram edasıyla kutlayacağız 3 Mayıs’ları?.....

Tanrı Türk’ü Korusun!

Fetih Marşı

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektilen, kalyonlar çekilecek;
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek

Yürü, hala ne diye oyunda oynaştasın ?
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın.!

Sen de geçebilirsin yardan, anadan, serden...
Senin de destanını okuyalım ezberden...
Haberin yok gibidir taşıdığın değerden...

El de sensin, dil de sen, gönüldesin baştasın...
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın.!

Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini...
Göster : Kabaran sular nasıl yıkar bendini ?
Küçük görme, hor görme, delikanlım kendini

Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın;
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın.!

Bu kitaplar Fatihtir, Selimdir, Süleyman’dır.
Şu mihrap Sinanüddin, şu minare Sinandır.
Haydi artık uyuyan destanını uyandır.!

Bilmem, neden gündelik işlerle telaştasın
Kızım, sen de Fatihler doğuracak yaştasın.!

Delikanlım, işaret aldığın gün atandan
Yürüyeceksin... Millet yürüyecek arkandan !
Sana selam getirdim Ulubathı Hasandan

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın;
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın.!

Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin !
Çelebiler çekilip haremelerde kışlasın!
Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın...

Yürü, hala ne diye kendinle savaştasın ?
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın.!

Arif Nihat Asya

KİTAP TANITIMI

Türkiye'yi bölüp-parçalamak için yüzyıllardır plan yapan düşmanlarımız, içimizde bulunan kanı ve soyu bozuk olan hainleri her zaman kullanmışlardır. Osmanlı Devleti döneminde yaşanan olaylar tarihte yerini almış olsa bile hala Türk ırkının hafızasında canlı olarak yaşamaktadır. 1923'te Türk Milletinin canı kanı pahasına paçavra haline getirdiği Sevr Antlaşması'nı tekrar diriltmek için planlar ve projeler üretilmiş, kan ile can ile fethederek Türk yurdu yaptığımız bu topraklar üzerinde ajanlar daima cirit atmış ve bundan sonra da atacaktır. Türk Milleti açık düşmanlarla birlikte, ihanet etmek için Türk'ün güçsüz anını bekleyen, soyu defolu etnik döküntülerle de savaşmak zorunda kalacaktır..

5. Tim; Harp Okulundan, Türk milletine hizmet aşkıyla dolu olarak mezun olan bir Teğmen'in, silah arkadaşlarıyla birlikte ilk görev yeri olan Güneydoğu'da açık-gizli düşmanlarla yaptıkları mücadeleyi anlatıyor. Kitapta; yol kesip haraç alarak, öğretmen, doktor, asker sivil demeden ölüm kusan, köyleri basıp kadın erkek, genç yaşlı demeden kundaktaki bebeklere kadar herkesi katleden ve Türk ordusunu gördüğü anda da ortalıktan toz olmayı büyük maharet sayan Kürd terörünün ardında kimlerin olduğunu, ilk başlarda vur-kaç taktiği uygularken birkaç yıl içinde Türk Ordusuna karşı cephe savaşı vermeye teşebbüslerinin arka planını bulacaksınız.

Kitabın yazarı Abdullah Aġar; Teğmen olarak 1989 yılında mezun olduğunda henüz Kürd terörü; "Anarşistlik", "Bir avuç eşkıya", "Yasadışı Sol Örgüt" adları ile küçük gösteriliyordu ya da daha doğru bir tespitle küçük görülmek isteniyordu.

Abdullah Aġar; Harp Okulu'nu bitirdikten sonra sırasıyla Kara Kuvvetleri'de Piyade ve Komando birliklerinde ve Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görev yaptı.

Yazar, ilk kıtası olan Bolu Komando Tugayı'na ayak basar basmaz Güneydoğu'ya, bölgeye vardığı ilk gece de operasyona çıktı. Bestler, Gabar, Deve Geçidi, Siirt, Hani, Lice, Kulp, Ergani, Dicle, Cudi ve Kuzey Irak'ta geçen 6 yılın sonunda, beline saplanan 3 kurşundan oluşan bir nişanla dağdan inerken, komutanlığını yaptığı birliklerden de 25 gazi ve 11 şehidi vardı...

"Bir asker ne için ölür?" diyor Abdullah Aġar; "Peki bir asker ne için ölmek ister? Bu millet neden asker? Peki düşmanlar, neden düşman?" Bu sorulara yanıt bulmadan, sadece Güneydoğu'daki üstü örtülü savaşı değil, Türk ırkının binlerce yıldır yaptığı savaşları da anlamak mümkün değildir; bundan sonra yapacağı savaşları ve nasıl savaşacağını da... Bu kitapta yazılı olan her şey gerçektir. Bütün bunlar Türk askerinin Güneydoğu'da yazdığı tarihin bir parçası olmuştur. Hayatta olanların ismi değiştirilmiştir. Şehitlerin anısı ise isimlerinin geçtiği satırlarda da olsa 'yaşasın' istenmiştir. Zaten onların kendilerini güvende hissetme gibi bir ihtiyaçları da yoktur. Sonsuza kadar olmayacaktır da...

Yazar anlattığı her şeyi '**yaşam ne kadar güzel olsa da ölüm yaşamdan daha güzeldir**' inancıyla yazdığını söylüyor... Layıkıyla öldükten sonra..."

Tanıtmış olduğumuz diğer kitaplar gibi bu kitabın da korsan baskılarını kesinlikle almayınız, dağlı gürhunun yasa dışı gelir elde etmesine destek vermeyiniz.

BİLGİSAYAR DÜNYASI

■ GÜRHAN ÖZEN

gurhan@atsiz.org

Döngüler; for, foreach ve while Döngüleri:

Döngüler belli bir kod bloğunu birden fazla tekrar, tekrar çalıştırmak için kullanılır. while, for ve foreach döngülerinin yazılım kuralları aşağıdaki gibidir:

while (koşul) { ... koşul doğru olduğu müddetçe bu blok çalıştırılacak ... }

for (işlem; koşul; işlem) { ... ilk işlem yapılacak, koşul değerlendirilecek, eğer doğru ise bu blok çalıştırılacak ve ikinci işlem blok sonunda yapılacak. ... }

foreach (\$dizi as \$deger) { ... \$dizinin eleman sayısı kadar bu blok çalıştırılacak ... }
Şimdi bu döngüler örneklerle görelim:

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004 $a = 10;
005
006 while ( $a > 0 ) {
007
008 print "a'nın değeri = $a <br>";
009 $a--;
010
011 }
012
013 print "</body></html>";
014
015 ?>
```

(phpders3.3.php)

Yukarıdaki dosyayı çalıştırdığımızda tarayıcımızda göreceğimiz sayfa:

```
a'nın değeri = 10
a'nın değeri = 9
a'nın değeri = 8
a'nın değeri = 7
a'nın değeri = 6
a'nın değeri = 5
a'nın değeri = 4
a'nın değeri = 3
a'nın değeri = 2
a'nın değeri = 1 olacaktır.
```

Programımızın 6. satırında \$a değişkeninin değerinin sıfırdan büyük olup olmadığı kontrol ediliyor. Başlangıçta \$a'nın değeri 10, ve 10 0'dan büyük olduğu için while bloğundaki kod çalıştırılıyor. İlk olarak \$a'nın değeri yazılıyor, ve daha sonra, 9. satırda, \$a'nın değerinden 1 çıkartılıyor ve \$a'nın değeri 9'a düşüyor. Bir dahaki döngüde 9 0'dan büyük olduğundan aynı işlem tekrar ediliyor, aynı döngü \$a'nın değeri 0'a düşesiye kadar tekrarlanıyor. Dikkat edilirse 9.

satırda a'nın değerini düşürdük.

Eğerki \$a'nın değerini azaltmasaydık, \$a'nın değeri devamlı olarak 0'dan büyük olacağından bu bir "sonsuz döngü" olacaktı. Program yazarken sonsuz döngü-lere izin vermemeye özellikle dikkat etmeliyiz.

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004
005 for ( $a = 0; $a < 10; $a++ ) {
006
007 print "a'nın değeri = $a <br>";
008
009 }
010
011 print "</body></html>";
012
013 ?>
```

(phpders3.4.php)

Yukarıdaki programın bize vereceği sayfa:

```
a'nın değeri = 0
a'nın değeri = 1
a'nın değeri = 2
a'nın değeri = 3
a'nın değeri = 4
a'nın değeri = 5
a'nın değeri = 6
a'nın değeri = 7
a'nın değeri = 8
a'nın değeri = 9 olacaktır.
```

Programımızın 5. satırdaki ifadeye daha ayrıntılı bir şekilde bakalım. for (\$a = 0; \$a < 10; \$a++) satırı ilk olarak \$a değişkenini 0'a eşitliyor. Daha sonra \$a'nın değerinin 10'dan küçük olup olmadığına bakıyor

Başlangıçta \$a'nın değeri 10'dan küçük. O yüzden for bloğunun içindeki kodu çalıştırıyor ekrana a'nın değerini yazıyor. Daha sonra \$a++ ifadesine bakıyor ve \$a'nın değerine 1 ekliyor. Böylece bir sonraki döngüde \$a'nın değeri 1 oluyor. Bu döngü \$a 10'dan küçük olduğu sürece aynen devam ediyor. Dikkat edilirse for döngüsünde \$a'nın değeri for döngüsünün bir parçası olarak değiştirildi. Yani while döngülerinde olduğu gibi bloğun içinde açıkça \$a'nın değerini değiştirmek zorunda değiliz.

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004
005 $urun = array ( "domates",
006 "biber", "patlican" );
007 foreach ( $urun as $deger ) {
008
009 print "Bu döngüdeki değer :
010 $deger <br> ";
011 }
012
013 print "</body></html>";
014
015 ?>
```

(phpders3.5.php)

Bu programın bize vereceği sayfa:

```
Bu döngüdeki değer : domates
Bu döngüdeki değer : biber
Bu döngüdeki değer : patlican
olacaktır. Dersimizin başında
dizilere detaylı bir giriş
yaptığımızdan foreach döngüsü
kolayca anlaşılır olmuştur.
Foreach döngüsü bir dizinin
içindeki eleman sayısı kadar
kendisini tekrarlıyor. Böylece bir
dizi içindeki elemanlara ulaşmak
için foreach döngüsünü rahatlıkla
kullanabiliriz.
```

Bu dersimizde dizilere detaylı bir biçimde değindik ve iş akışı kontrolü komutlarına ve döngü komutlarına değindik. Lütfen bu yazımız hakkındaki görüşlerinizi bildiriniz.

TÜRK YİĞİTLERİ

■ www.turkyigitleri.com

NENE HATUN

(1857 / 22 MAYIS 1955)

Tarihimize "93 Harbi" adıyla geçen Türk-Rus savaşında Erzurum'un Aziziye Tabyası'nda gösterdiği kahramanlıkla adını tarihe yazdıran Türk kadını. Erzurum'da doğdu, tam doksan sekiz yıl orada yaşadı. Bir kahramanlık timsali olarak tanındı ve anıldı. Ömrünün son demlerini "Üçüncü Ordu'nun annesi" olarak geçirdi. 1955 yılında "Yılın Annesi" seçildikten sonra, 22 Mayıs 1955 günü Erzurum'da zaatürreden vefat etti, Aziziye Şehitliğine defnedildi.

1877 yılı Kasım ayının 7'sini 8'ine bağlayan gece, civarda bulunan iki Ermeni köyünden gizlice harekete geçen kalabalık bir çete, sinsi sinsi yaklaşp Erzurum'un meşhur Aziziye Tabyası'na girmeyi başarmıştı. Türk-Rus harbinin kanlı ve karanlık günleriydi; tabyayı savunan bir avuç Türk askeri derin uykuda idi. Yataklarında bastırıldılar ve uykuda kılıçtan geçirildiler kahpece. Ve arkadan gelen Rus kuvvetleri de hiç bir mukavemet görmeksizin Aziziye Tabyası'na yerleştiler.

Bu kahpe baskından yaralı olarak kurtulan bir asker, koşu koşu Erzurum'a varıp kara haberi yetiştirdi. Minarelerden sabah ezânı yerine "Moskof Aziziye'ye girdi!" sesleri yükselmeye başladı. Bir anda bütün Erzurum duymuştu, bu kara haberi. Ve bir anda bütün Erzurum şahlandırmıştı. Tüfeği olan tüfeğini kaptı, olmayan eline ne geçirdi ise; tırpan, kazma, kürek, sopayı alıp sokaklara döküldü.

Erkekli, kadınlı bütün Erzurum halkı Aziziye'ye doğru koşmaya başladı. Nene Hatun, şehrin kenar bir mahallesindeki mütevazı bir evde oturuyordu. Bir gün evvel, ağabeyi Hasan cepheden ağır yaralı olarak eve getirilmiş ve birkaç saat önce de Nene Hatun'un kolları arasında can vermişti. Kocasını cephede idi.

Minarelerden yükselen "Moskof Aziziye'ye girdi" seslerine, seferber olup koşanların uğultuları karışıyordu. Bu kara haberi duymuş gibi ağlamaya başlayan üç aylık bebeğini emzirip, uyuttu. Usulca onu beşiğine bıraktı ve heyecan dolu bir sesle: "Seni bana Allah verdi, ben de seni Allah'a emanet ediyorum yavrum" diye mırıldandı.

Sonra şehit kardeşinin döşğine seğırtti. Ölüyü alından öptü: "-Seni öldüreni öldüreceğim ben de" dedi, kin dolu bir sesle.

Evdeki satırı kapmasıyla, kapıdan dışarı fırlaması bir oldu. O da çılgınca Aziziye'ye doğru koşmakta olan kadınlı-erkekli, taşlı-sopalı kalabalığın arasına karıştı.

Bütün Erzurum, o Dadaşlar diyarı şahlanmıştı. Erzurum halkı bir sel gibi akıyordu, canından aziz saydığı Aziziye Tabyasına doğru.

Aziziye'ye yerleşmiş bulunan Moskof, tabyaya yaklaşmakta olanlara karşı yaylım ateşine geçince, bir hayli Erzurumlu kırıldı. Onların kırılışını görmek, ayakta kalabileni büsbütün şahlandırmış ve tabyanın demir kapılarına gülle gibi yükselen kalabalık, bir anda içeri doluvermişti. Demir kapılar bile dayanamamıştı bu olağanüstü imân karşısında

Aziziye'de boğaz boğaza kanlı bir dövüşür başladı. Balta, tırpan, kazma ve sopası olmayan pençeleriyle Moskof'un gırtlığına yapıştıyordu. O toplu tüfekli ordu, tam bir bozguna uğramıştı bu ilahi şahlanış karşısında. Türk demeye dili dönmeyen Moskof askerleri Osmanlı'yı da kısaltıp, sadece "Osman"ı çevirmişlerdi.

Başı dara gelen "Osman teslim" deyip canını kurtarmaya bakıyordu. Başka bir zaman olsaydı, Türk'ün merhameti galebe çalardı belki. Fakat bu zaman, başka zamanlardan çok farklıydı. Aziziye'nin dışında ve içinde kadınlı, ihtiyarlı, çocuklu yüzlerce Erzurumlu, kanlar içinde yatıyordu. Onlara ateş açanlar acımışlar mıydı?

Ne "Osman"i dinleyen oldu, ne de "teslim"e kulak asan". Nene Hatun da elinde satırı, karşısına çıkan Moskof'un kafasına, suratına indiriyordu. Şehit düşen ağabeyinin acısını, bin Moskof'u öldürse içinden atamazdı.

2000'e yakın Moskof askeri öldürülmüş ve Aziziye kurtarılmıştı. Düşmanın geri kalan kısmı, selameti atlarına atlayıp kaçmakta bulmuştu. Onları takip etmek için Erzurum'lunun atı yok, fakat ne lazım, ruhlar kanatlıdır. Kaçan atlıyı kovalayan yaya, yine de yakalayıp haklamayı biliyordu.

Yaralılar arasında Nene Hatun da vardı. Elinde satırı ile dövüşürken aldığı bir yaranın tesiriyle o da kanlar içinde yere yıkılmıştı. Fakat yaralı olarak, baygın halde bulunduğu zaman dahi elindeki kanlı satırını sıkı sıkıya kavramış, bırakmıyordu hırs dolu pençelerinin arasından.

Adı Nene idi taze gelinin. O günden sonra da bütün Erzurum'un tanıyıp saydığı kişilerin arasına katıldı. Doksan sekiz yıllık ömrü boyunca kendisini ziyarete gelen herkese Moskof'un Aziziye'de nasıl tepelendiğini anlattı. Fakat kendinden birkaç kelime ile bahsetti.

Ölümünden bir yıl önce Erzurum'u ziyaret eden NATO Başkumandanı'na "Ben o zaman icâp eden şeyi yapmıştım. Bugün de icâp ederse aynı şeyi yaparım" demişti.

Türk ırkının sahip olduğu yüksek fedakarlık ve feragat ruhunun büyük timsallerinden biri olan Erzurumlu Nene Hatun , Türk kadınının Türk erkeğinden asla geri kalmadığının ve kimi zaman öne geçtiğinin de kanıtıdır.

Mekanı Cennet Olsun!

ERZURUM TABYALARINDAN

**Bir şimsek çakıyor, yine bir şimsek,
Çakıyor Erzurum tabyalarından!
Dizilmiş Nâme'ler, Nineler tek tek,
Bakıyor Erzurum tabyalarından.**

**Yediden yetmişe, tek vücut, tek can;
Erzurum bir sevda, Erzurum vatan!
Taptaze bir yara gibi hep o kan,
Akıyor Erzurum tabyalarından.**

**Bu sevda bir sel ki tesnedir kine,
Bir kez kabardı mı sığmaz bendine..
Bu sevda, yıllardır bizi kendine,
Çekiyor Erzurum tabyalarından.**

**Ahmet Muhtar Paşa'm, al bizi yürüt!
Küffarın kökünü yeniden kurut!
Dün bugün misali halâ kan, barut,
Kokuyor Erzurum tabyalarından.**

**Dadaşıma artık; ha ateş, ha kar,
Burada savaşın adı; 'KANLI BAR'.
Ovaya sis değil, mücahit rûhlar,
Çöküyor Erzurum tabyalarından.**

**Gökler alev alev, yer bayrak bayrak,
Ya şu ufuklara, şu dağlara bak!
Bu gece dünyaya başka bir şafak
Çöküyor Erzurum tabyalarından.**

**Bekir Sıtkı'm, şasma nice bir tarih!
Gündüzü bir tarih, gece bir tarih;
Destanı sen değil, koca bir tarih,
Okuyor Erzurum tabyalarından.**

BEKİR SITKI ERDOĞAN

Bozkurt Dergisi tarafından hazırlanan Kıbrıs Türkündür internet sitesi yeniden yayına başladı.

Bir yıl önce kurulan ve ilk kurulduğu günden bu yana, Kıbrıs davamıza hassasiyetle yaklaşan bütün çevrelerin övgü ve beğenisini kazanan Kıbrıs Türkündür; yeni dönemde de milli davamızın savunucusu olacak ve Kıbrıs'taki Türklük davasının büyük emektarı, Cumhurbaşkanımız Rauf Denktaş'ın destekçileri arasında yer alacaktır.

<http://www.kibristurkundur.com> sitesini ziyaret edenler; Kıbrıs davamızla ilgili önemli bilgi ve belgelerin yanı sıra, basın organlarında yer alan makale ve köşe yazılarına da günü gününe ulaşma imkanına sahip olacaktır. Bunun yanında ziyaretçilerin de makale veya görüşlerini ekleyebileceği kullanıcı destekli bir ara yüz de sitede yer almaktadır.

Beş Parmağına kanımızla kına yaktığımız güzel Kıbrıs'ımızın ; Lefkoşe'de, Ankara'da ve Brüksel'de yuvalanmış çakallar tarafından yutulmaya çalışıldığı böylesi bir dönemde , Türk milletinin ihanete tepkisiz kalmayacağını küçük bir işareti olan Kıbrıs Türkündür.com adresini ziyaret ederek, sitede düzenlenen protesto kampanyasına siz de katılabilirsiniz.

KIBRIS TÜRK'TEN, TÜRK KIBRIS'TAN AYRILAMAZ

